

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 30 december 2009

Nr 1231—1241

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1231	Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	5809
1232	Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	5846
1233	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	5850
1234	Statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen	5854
1235	Statsrådets förordning om betalning av statens andel på basis av bostadsbidrag för pensionstagare	5856
1236	Statsrådets förordning om ändring av 2 § i statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt lagen om handikappförmåner	5857
1237	Statsrådets förordning om ändring av 8 § i förordningen om frontmannapension	5858
1238	Statsrådets förordning om ändring av 8 § i förordningen om betalning av fronttillägg utomlands	5859
1239	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i försäkringsbolagslagen	5860
1240	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut	5861
1241	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut	5863

Nr 1231

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 1 a och 5 b §, 6 kap. 3 a och 9 §, 10 kap. 1 a—1 c, 2, 5, 5 a—5 c, 6 a, 7—9, 9 a, 9 c—9 e, 11 och 12 §, 11 kap. 3 a §, 12 kap. 3 §, 13 kap. 7—10 §, 14 kap. 13 och 14 § samt 16 kap. 11 a §, 12 § 2 mom. och 13 §,

av dem 1 kap. 1 a § sådan den lyder i lag 952/2000, 1 kap. 5 b §, 10 kap. 1 a—1 c, 2, 5 c, 9, 9 c, 9 e, 11 och 12 § sådana de lyder i lag 1320/2004, 6 kap. 3 a § sådan den lyder i lag 709/2004, 10 kap. 5, 7 och 9 d § sådana de lyder i lag 340/2000 och i nämnda lag 1320/2004, 10 kap. 5 a, 5 b, 6 a, 8 och 9 a §, 11 kap. 3 a §, 14 kap. 13 och 14 § och 16 kap. 11 a och 13 § sådana de lyder i nämnda lag 340/2000, 12 kap. 3 § och 16 kap. 12 § 2 mom. sådana de lyder i lag 451/1995 och 13 kap. 7—10 § sådana de lyder i lag 333/2004,

ändras 1 kap. 1, 2—4, 5 c, 5 d, 6 a, 6 b och 8 §, 2 kap. 3 och 10 §, 3 kap. 3 och 4 §, 4 kap. 2, 3, 3 b och 4 §, 5 kap. 1, 2 och 4 §, 6 kap. 1—3, 4—7, 10—12, 14 och 15 §, 7 kap. 1, 6—15, 17, 18 och 20 §, 8 kap. 1, 2 och 4 §, 9 kap. 1, 2, 4, 6 och 7 §, 10 kap. 1, 3, 3 a, 3 b, 4 och 6 §, 10 a kap. 1, 2, 2 a, 3 och 5 §, 11 kap. 1, 2 och 7 §, 12 kap. 5 och 6 c §, den finska språkdräkten i rubriken för 12 a kap. och 12 a kap. 1—3, 5, 6 och 8 §, 13 kap. 6, 11, 16, 23, 24, 29 och 30 §, 14 kap. 3, 4 och 6 §, 11 § och mellanrubriken före den, 12 § och mellanrubriken före den samt 15 § och mellanrubriken före den, 14 a kap. 1, 3 och 9 §, 15 kap. 1, 3 och 5—7 § samt 16 kap. 3, 4 och 6—10 §,

RP 181/2009
EkUB 26/2009
RSv 237/2009

178—2009

av dem 1 kap. 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 483/1993, i nämnda lag 451/1995 och i lagarna 1207/1998 och 417/2004, 2 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 451/1995, 3 § sådan den lyder i nämnda lagar 340/2000 och 417/2004, 4 § sådan den lyder i lag 365/2001, 1 kap. 5 c och 5 d §, 2 kap. 10 §, 4 kap. 2, 3 och 3 b §, 5 kap. 1, 2 och 4 §, 6 kap. 2, 4, 10 och 15 §, 7 kap. 17 och 18 §, 8 kap. 1 §, 9 kap. 2 och 7 §, 11 kap. 1 och 7 §, 14 kap. 4 §, mellanrubriken före 11 §, 12 § och mellanrubriken före den, 15 § och mellanrubriken före den, 14 a kap. 1 §, 15 kap. 1, 3 och 6 § och 16 kap. 3 § sådana de lyder i nämnda lag 340/2000, 1 kap. 6 a och 6 b § och 6 kap. 3 § sådana de lyder i nämnda lag 709/2004, 1 kap. 8 § sådan den lyder i lag 487/2003, 2 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1207/1998, 340/2000 och 365/2001, 3 kap. 3 §, 4 kap. 4 §, 6 kap. 1 och 11 §, 7 kap. 1, 9, 11 och 12 § och 8 kap. 4 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 340/2000, 7 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag och i nämnda lag 1320/2004, 8 kap. 2 §, 14 kap. 11 § och 14 a kap. 9 § sådana de lyder i nämnda lag 340/2000 och i lag 896/2008, 9 kap. 1 och 6 §, 14 kap. 3 § och 14 a kap. 3 § sådana de lyder i nämnda lag 340/2000 och i lag 470/2007, 9 kap. 4 § sådan den lyder i sistnämnda lag, 10 kap. 1 §, 12 kap. 5 § och 14 kap. 6 § sådana de lyder i nämnda lag 1320/2004, 10 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 451/1995, 340/2000 och 1320/2004, 10 kap. 3 a § sådan den lyder i nämnda lag 451/1995, i lag 81/1999, i nämnda lag 340/2000 och i lag 381/2005, 10 kap. 3 b § sådan den lyder i sistnämnda lag, 10 kap. 4 § sådan den lyder i nämnda lag 81/1999, 10 kap. 6 § och 11 kap. 2 § sådana de lyder i nämnda lagar 340/2000 och 1320/2004, 10 a kap. 1, 2, 2 a och 3 § sådana de lyder i nämnda lag 417/2004, 10 a kap. 5 § sådan den lyder i nämnda lag 483/1993, 12 kap. 6 c § och 16 kap. 7 § sådana de lyder i nämnda lagar 333/2004 och 896/2008, rubriken för 12 a kap. och 12 a kap. 2 och 3 § sådana de lyder i nämnda lag 952/2000, 12 a kap. 1 § sådan den lyder i sistnämnda lag, nämnda lag 709/2004 och i lag 137/2007, 12 a kap. 5, 6 och 8 § sådana de lyder i nämnda lagar 952/2000 och 709/2004, 13 kap. 6, 11, 16, 23, 24, 29 och 30 § sådana de lyder i nämnda lag 333/2004, 15 kap. 5 och 7 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 470/2007, 16 kap. 8 § sådan den lyder i lag 1525/2001 och i nämnda lag 470/2007, 16 kap. 9 § sådan den lyder i nämnda lagar 340/2000, 333/2004 och 1320/2004 samt 16 kap. 10 § sådan den lyder i lagarna 638/2000 och 52/2002 och i nämnda lag 896/2008 samt *fogas* till 1 kap. nya 6 c och 6 d §, till 6 kap. nya 8 a och 8 b §, till 7 kap. nya 1 a, 3 a, 12 a, 12 b och 21 §, till 9 kap. en ny 2 a §, till 10 kap. nya 3 c och 3 d §, till 10 a kap. nya 7—13 §, till 12 a kap. en ny 6 a §, till 14 kap. nya 4 a och 4 b § och till 15 kap. nya 3 a och 8 § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Denna lag tillämpas på försäkringsföreningar registrerade enligt finsk lag.

En försäkringsförening är en på delägarnas ömsesidiga ansvar baserad försäkringsanstalt vars verksamhetsområde omfattar högst 40 kommuner inom ett enhetligt område eller som enbart bedriver försäkring av fiskerimateriel.

Om en stor försäkringsförening ämnar bedriva försäkringsrörelse på ett område som är större än det i 2 mom. föreskrivna verksamhetsområdet eller utanför Finland, ska föreningsstämman besluta att föreningen ska om-

bildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag så som det föreskrivs i 8 kap.

Stora försäkringsföreningar enligt denna lag är föreningar vilkas årliga premieinkomst överstiger 5 000 000 euro eller vilka bedriver ansvarsförsäkring i annan form än som anknuten försäkring eller av vilkas premieinkomst minst hälften kommer från andra än föreningens medlemmar. Övriga försäkringsföreningar är små försäkringsföreningar enligt denna lag. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om när en stor försäkringsförening blir en liten försäkringsförening eller vice versa. Dessutom kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om när en förening i andra situationer än vid fusion eller överlåtelse av försäkringsbestån-

det senast ska uppfylla kraven på en stor förening efter det att den har ändrats från en liten till en stor försäkringsförening.

På försäkringsföreningar som bedriver försäkring av fiskerimateriel tillämpas dessutom vad som föreskrivs om dem i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar (331/1958).

Det i euro angivna beloppet i 4 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras i överensstämmelse med utvecklingen i den allmänna prisnivån.

2 §

Delägare i en försäkringsförening är försäkringstagarna. Också garantiandelsägarna är delägare, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

I stadgarna kan det bestämmas att tagande av återförsäkring inte medför delägarskap.

På försäkringsföreningens förvärv av garantiandel tillämpas vad som i 4 kap. i försäkringsbolagslagen (521/2008) föreskrivs om förvärv av garantiandel i ömsesidigt försäkringsbolag.

3 §

Delägarna i försäkringsföreningen är inte personligen ansvariga för föreningens förpliktelser. Försäkringstagardelägarna är dock skyldiga att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen så som det föreskrivs i denna paragraf.

Om en försäkringsförenings eget kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller 10 a kap. 4 § eller om en stor försäkringsförenings verksamhetskapital är mindre än garantibeloppet enligt 10 a kap. 3 § eller om tillgångarna i en förening som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, ska försäkringstagardelägarna utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som uppfyllandet av ovan avsedda krav förutsätter, dock högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de premier som försäkringstagardelägaren debiterades för kalenderåret innan. När detta moment tillämpas avses med försäkringstagardelägare den som var delägare i försäkringsföreningen vid ingången av det

kalenderår då tilläggsavgiften påfördes, om ingenting annat föreskrivs i stadgarna.

Om en delägare inte inom utsatt tid erlägger honom påfordrad tilläggsavgift, ska den utan dröjsmål indrivnas i utsökningsväg. Kan tilläggsavgiften inte indrivnas hos delägaren, ska det bristande beloppet, om indrivning ännu är påkallad, fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras skyldighet att betala tilläggsavgift.

En tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta får utökas utan dom eller beslut i enlighet med lagen om verkställighet av skatter eller avgifter (706/2007).

4 §

En försäkringsförening får inte bedriva annan rörelse än sådan försäkringsrörelse som anges i stadgarna och sådan verksamhet enligt 5 § som anknyter till försäkringsrörelsen (*anknytande verksamhet*).

Försäkringsföreningens försäkringsrörelse får bara omfatta verksamhet som ingår i skadeförsäkringsklasserna enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008), dock inte lagstadgad försäkring, till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 hörande försäkring eller försäkring för längre tid än tio år.

Försäkringsföreningens återförsäkringsrörelse får endast omfatta återförsäkring av direktförsäkring enligt de skadeförsäkringsklasser och klassgrupper som anges i dess stadgar, dock inte en annan försäkringsförenings annan återförsäkring än retrocession av dennas försäkringsrörelse.

En stor försäkringsförening får dock återförsäkra sådan i dess stadgar angiven direktförsäkring som har sitt ursprung i hemlandet och, om Finansinspektionen anser att föreningen har förutsättningar för det, också motsvarande utländsk direktförsäkring.

5 c §

En försäkringsförening får ta upp krediter endast

- 1) för skötseln av nödvändig likviditet,
- 2) som återbelåning enligt de grunder som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006),
- 3) som sådant kapitallån som avses i 2 mom. eller

4) som normala kontokrediter i anslutning till sin affärsverksamhet och andra därmed jämförbara krediter.

En försäkringsförening kan ta upp lån (*kapitallån*)

1) vars kapital, ränta och annan gottgörelse i samband med att föreningen upplöses eller försätts i konkurs får betalas endast med sämre förmånsrätt än andra skulder,

2) vars kapital i övrigt får återbetalas och ränta betalas ut endast till den del beloppet av föreningens och, om föreningen är moderförening, koncernens fria egna kapital och samtliga kapitallån vid utbetalningstidpunkten överskrider förlusten enligt föreningens balansräkning för den senast avslutade räkenskapsperioden eller enligt balansräkningen i ett nyare bokslut, och

3) för vars återbetalning eller ränta föreningen eller en dottersammanslutning inte får ställa säkerhet.

Försäkringsföreningen ska meddela Finansinspektionen om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1, 3 och 4 punkten enligt vad Finansinspektionen närmare föreskriver.

Vad som bestäms i 1—3 mom. om försäkringsföreningars rätt att ta upp krediter tillämpas också på tjänsteföretag som är dottersammanslutning till försäkringsföreningen. En dottersammanslutning får dock ta upp lån av en försäkringsförening som är moderföretag.

Finansinspektionen kan i de fall som avses i 12 kap. 6 c § förbjuda en försäkringsförening att ta upp kredit.

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av en försäkringsförening ge tillstånd att avvika från bestämmelserna i 1 mom.

5 d §

Den ränta eller gottgörelse av annat slag som betalas på ett kapitallån minskar i fråga om den senast avslutade räkenskapsperioden det belopp som kan användas för vinstutdelning.

Avtal om kapitallån ska ingås skriftligen. En ändring av lånevillkor som strider mot 5 c § 2 mom. 1, 2 eller 3 punkten och en säkerhet som avses i 1 mom. är ogiltig. På återbetalning av kapitallån samt betalning av ränta och annan gottgörelse i strid med 5 c §

2 mom. samt ställande av sådan säkerhet som avses i 1 mom. tillämpas det som i 11 kap. 5 § och 16 kap. 8 § 5 punkten föreskrivs om olaglig utdelning av medel.

Kapitallån har sinsemellan samma rätt till föreningens medel, om inte något annat har avtalats mellan föreningen och kapitallånens borgenärer.

Det belopp som tillkommer kapitallånens borgenärer i samband med nedsättning eller återbetalning av föreningens garantikapital eller fusion av föreningen får betalas ut först efter det att åtgärden har registrerats.

6 a §

I denna lag avses med *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en försäkringsförening producerar tjänster som hänför sig till föreningens huvudsakliga verksamhet. Med tjänsteföretag avses också en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för en eller flera försäkringsföreningar genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter. Med tjänsteföretag jämställs bostads- och fastighetsammanslutningar som är försäkringsföreningens dottersammanslutning.

6 b §

I denna lag avses med *försäkringsholdingsammanslutning* ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredjeland och av vilka minst ett är en försäkringsförening enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning betraktas dock inte ett konglomerats holdingsammanslutning som hör till tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). Med företag som nämns ovan i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsföretag i tredjeland enligt definitionerna i 12 a kap. 1 § i denna lag.

6 c §

I denna lag avses med *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 d §

Ledningen för en försäkringsförening ska omsorgsfullt främja försäkringsföreningens intressen.

8 §

Försäkringsföreningar ska genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden. Finansinspektionen kan bevilja undantag från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till försäkringsföreningens storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för försäkringsföreningar och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

3 §

I stadgarna för försäkringsföreningen ska anges

1) föreningens firma, i vilken det ska ingå ordet "försäkringsförening",

2) den kommun i Finland som är föreningens hemort,

3) föreningens verksamhetsområde samt de försäkringsklasser och klassgrupper som verksamheten är avsedd att omfatta samt sådan anknytande verksamhet enligt 1 kap. 5 § som föreningen bedriver,

4) beloppet av föreningens garantikapital och grundfond eller, om garantikapitalet kan nedsättas eller ökas utan ändring av stadgarna, minimikapitalet och maximikapitalet, varvid minimikapitalet ska vara minst en fjärdedel av maximikapitalet, eller om grundfonden kan ökas utan ändring av stadgarna, fondens belopp och maximibelopp,

5) garantiandelarnas nominella belopp eller, om garantiandelarna inte har något nominellt belopp, garantiandelarnas antal eller mini- och maximiantal,

6) vad som föreskrivs om ränta på garantikapitalet och återbetalning av detta,

7) en försäkringstagardelägares skyldighet att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen,

8) mandattiden för styrelsemedlemmar och eventuella styrelsesuppleanter,

9) mandattiden för revisorer och revisorsuppleanter, och

10) hur återstående tillgångar ska delas då föreningen upplöses.

Ämnar försäkringsföreningen använda sin firma också på det andra inhemska språket, ska firman i stadgarna anges på båda språken.

Är garantikapitalet fördelat på garantiandelar, ska de lyda på lika belopp.

Om inte något annat följer av 1 mom., får det i stadgarna inte tas in bestämmelser om försäkringsförhållanden.

10 §

En försäkringsförening ska inom tre månader från det att beslut om bildande fattades anmälas för registrering. Bestämmelser om registreringen finns i handelsregisterlagen (129/1979). Som garantikapital registreras det sammanlagda nominella beloppet av tecknade och tecknarna tilldelade garantiandelar, med avdrag för det sammanlagda nominella beloppet av garantiandelar som enligt 9 a § förklarats ogiltiga. Om garantiandelarna inte har något nominellt belopp, ska det vid beräkning av det garantikapital som registreras i stället användas det belopp som enligt 2 § 2 mom. 3 punkten antecknas i garantikapitalet. Dessutom registreras beloppet av grundfonden.

Till registeranmälan ska fogas

1) utredning om att föreningens stadgar har fastställts,

2) en försäkran av försäkringsföreningens styrelsemedlemmar och verkställande direktör att bestämmelserna i denna lag har iakttagits vid bildandet av föreningen och att det belopp som har inbetalats för garantiandelarna och grundfonden är i föreningens ägo och besittning,

3) ett intyg av revisorerna över att denna lags bestämmelser om betalning av garantikapitalet och grundfonden har iakttagits.

3 kap.

Garantikapital

3 §

I stadgarna kan det bestämmas att en garantiandelsägare, föreningen eller någon annan person har rätt att lösa in en garantiandel som övergår till ny ägare från någon annan ägare än föreningen. I en inlösningsklausul ska det anges vilka som är lösningsberättigade och hur den inbördes förtursrätten bestäms när det finns flera som är inlösningsberättigade.

Om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen ska

- 1) lösningsrätten gälla alla slags förvärv,
- 2) alla garantiandelar som är föremål för samma förvärv lösas in,
- 3) lösenbeloppet vara garantiandelens gängse pris, som i avsaknad av annan information anses vara det avtalade priset vid ett förvärv mot vederlag,
- 4) styrelsen skriftligen eller på det sätt som kallelse till bolagsstämma utfärdas, inom en månad efter att ha underrättats om övergången av garantiandelarna, underrätta de lösningsberättigade om övergången,
- 5) inlösningsanspråket riktas till föreningen eller, om föreningen utnyttjar sin lösningsrätt, till förvärvaren av garantiandelar inom två månader från det att styrelsen har underrättats om övergången, och
- 6) lösenbeloppet betalas inom en månad från utgången av den tidsfrist som nämns i 5 punkten eller, då lösenbeloppet inte är fast bestämt, från det att lösenbeloppet fastställs.

De tidsfrister som avses i 2 mom. 4—6 punkten kan inte förlängas i stadgarna.

Innan det har framgått om lösningsrätten utnyttjas eller ej, har den som en garantiandel har övergått till inte någon annan på garantiandelen grundad rätt i föreningen än rätt vid utbetalning av medel och företrädesrätt vid garantiandelsemission. De rättigheter och skyldigheter som följer av garantiandelsemissionen övergår till den som utnyttjar sin lösningsrätt.

Föreningen kan lösa in en garantiandel endast med medel som kan användas för vinstutdelning. Inlösningsbeslutet fattas av föreningsstämman med enkel majoritet. I beslutsförslaget och beslutet ska nämnas inlösningspriset för garantiandelarna och betalningstiden. På inlösningsbeslut tillämpas i övrigt det som i 5 kap. 1 § 3—5 mom. föreskrivs om beslut om nedsättning av garantikapital. En inlöst garantiandel ska ogiltigförklaras eller överlåtas vidare. På ogiltigförklarande tillämpas 5 kap 3 och 6 §. Bestämmelser om vidare överlåtande finns i 5 a kap. 4 §.

4 §

I stadgarna kan det bestämmas att det för förvärv av garantiandel genom överlåtelse krävs föreningens samtycke. En sådan bestämmelse gäller dock inte en garantiandel som förvärvats på exekutiv auktion eller av konkursbo.

Styrelsen beslutar om samtycke, om inte något annat följer av stadgarna. I stadgarna kan det tas in bestämmelser om förutsättningarna för samtycke. Om flera garantiandelar har förvärvats på en gång, ska samtyckesfrågan avgöras på samma sätt beträffande alla dessa andelar, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

Om sökanden inte skriftligen har underrättats om samtyckesbeslutet inom två månader från det att ansökan anlände till föreningen eller inom en kortare tid som anges i stadgarna, anses samtycke ha getts.

Innan samtycke har getts har förvärvaren inte någon annan på garantiandelen grundad rätt i föreningen än rätt vid utbetalning av föreningens medel och företrädesrätt vid garantiandelsemission. En garantiandel som har förvärvats med stöd av företrädesrätt ger inte utan föreningens samtycke bättre rätt än vad som nämnts ovan.

4 kap.

Ökning av garantikapitalet

2 §

Vid ökning av garantikapitalet har bara garantiandelsägarna företrädesrätt till de nya garantiandelarna (*företrädesrätt till teckning*), om ingenting annat föreskrivs i stadgarna.

Vid nyemission kan föreningsstämman besluta om avvikelser från företrädesrätten till teckning, om det med hänsyn till föreningen finns vägande ekonomiska skäl till avvikelserna. Beslutet är giltigt endast om det biträts av delägare med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna.

Tiden för utnyttjande av företrädesrätten till teckning ska vara minst två veckor räknat från teckningstidens början.

3 §

I styrelsens förslag till beslut om nyemission ska det, utöver de uppgifter som nämns i 4 § 1 mom., anges grunderna för bestämmande av teckningspriset. Om det föreslås avvikelser från företrädesrätten till teckning, ska dessutom orsakerna därtill anges. Om det föreslås avvikelser till förmån för någon som hör till föreningens närmaste krets enligt 8 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen, ska förslaget också innehålla en redogörelse för hur stor del denne äger av föreningens garantikapital och hur stor del av röstetalet för samtliga garantiandelarna i föreningen han eller hon förfogar över före och efter nyemissionen, om han eller hon tecknar alla de garantiandelarna som erbjudits honom eller henne och nyemissionen också i övrigt tecknas i sin helhet.

3 b §

I kallelsen till stämma ska nämnas det huvudsakliga innehållet i det förslag som avses i 3 § och hur den som innehar teckningsrätt ska förfara för att utöva sin rätt.

Förslaget jämte bilagor ska hållas tillgängligt för delägarna och garantiandelsägarna på föreningens huvudkontor under minst en vecka före föreningsstämman och utan dröjsmål sändas till de delägare och garantiandelsägare som begär det samt läggas fram på föreningsstämman.

4 §

I beslut om ökning av garantikapitalet ska anges

1) det belopp varmed garantikapitalet ska ökas (*ökningensbeloppet*),

2) av vilka slag de nya garantiandelarna är, om det i försäkringsföreningen finns eller kan finnas garantiandelarna av olika slag,

3) förtursrätt för den som innehar teckningsrätt att teckna garantiandelarna eller vem som annars har rätt att teckna garantiandelarna,

4) tiden för teckningen av garantiandelarna samt den kortare tid, minst en månad från teckningstidens början, inom vilken den som innehar teckningsrätt kan utöva sin förtursrätt,

5) garantiandelens nominella belopp och det belopp som ska betalas för den,

6) den tid inom vilken garantiandelarna ska betalas, samt

7) den beräkningsgrund enligt vilken de garantiandelarna bjuds ut till teckning, för vilka förtursrätt inte utövats inom utsatt tid, samt den beräkningsgrund enligt vilken vid överteckning de garantiandelarna som inte tecknats med förtursrätt ska ges, om inte styrelsen ges rätt att besluta om dessa omständigheter.

Om en bestämmelse som avses i 3 kap. 1 § 2 mom., 3 eller 4 § eller 5 kap. 5 § 2 mom. gäller de nya garantiandelarna eller om ägarna av de nya garantiandelarna enligt stadgarna kan förpliktas att erlägga särskilda betalningar till föreningen, ska detta nämnas i beslutet om ökning av garantikapitalet.

Om beslutet om ökning av garantikapitalet till sitt innehåll avviker från vad som angivits i kallelsen till stämman, ska den som innehar teckningsrätt utan dröjsmål underrättas om beslutet på det sätt som föreskrivs för kallelse till föreningsstämma. Samtidigt ska det meddelas hur den som innehar teckningsrätt ska förfara, om han eller hon vill utöva sin förtursrätt. Teckningstiden börjar inte löpa förrän underrättelse har skett.

5 kap.

Nedsättning och återbetalning av garantikapitalet

1 §

En försäkringsförenings garantikapital får nedsättas endast i syfte att

1) omedelbart täcka en sådan förlust enligt den fastställda balansräkningen som inte kan täckas med det fria egna kapitalet och reservfonden,

2) ogiltigförklara föreningens garantiandelarna som försäkringsföreningen eller dess dotterammanslutning har i sin besittning.

Beslut om nedsättning av garantikapitalet fattas av föreningsstämman. Beslutet får inte fattas förrän försäkringsföreningen har registrerats. Beslutet är giltigt endast om det har biträttats av delägare med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna. Om det föreslås att garantikapitalet ska nedsättas på annat sätt än i förhållande till garantiandelsägarnas innehav, krävs dessutom samtycke av de garantiandelsägare som berörs av beslutet.

I ett beslut om nedsättning av garantikapitalet ska nämnas

1) syftet med nedsättningen av garantikapitalet,

2) för varje garantiandelsslag det belopp med vilket garantikapitalet nedsätts,

3) nedsättningens inverkan på föreningens eget kapital,

4) i vilken ordning garantiandelarna ogiltigförklaras.

I förslaget till beslut ska finnas de uppgifter som enligt 3 mom. ska nämnas i beslutet. Om det föreslås att garantikapitalet ska nedsättas på något annat sätt än i förhållande till garantiandelsägarnas innehav, ska det i förslaget till beslut anges orsaken till detta, utredas hur nedsättningen inverkar på fördelningen av garantiandelsinnehavet och rösträtten i föreningen samt ges en redogörelse för hur stor del någon som enligt 8 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen hör till föreningens närmaste krets före nedsättningen av garantikapitalet och efter den har av föreningens garantikapital och hur stor andel denne har av det röstetal som garantiandelarna medför. Om nedsättningen av garantikapitalet sker på något annat sätt än i förhållande till garantiandelsägarnas innehav, ska det till beslutsförslaget fogas ett utlåtande av revisorerna om de orsaker till nedsättningen som nämns i förslaget. I fråga om bilagorna till beslutsförslaget tillämpas i övrigt 4 kap. 3 a § 1 och 2 mom.

I fråga om kallelse till föreningsstämma, framläggande av beslutsförslag och meddelande till garantiandelsägarna tillämpas 4 kap. 3 b § och 4 § 3 mom.

Utöver bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på nedsättning och återbetalning av garantikapitalet det som 14 kap. 2 § 2 mom. och 3—7 § i aktiebolagslagen (624/2006) föreskrivs om rätt att använda ett aktiebolags

aktiekapital till att direkt täcka en förlust som det egna kapitalet inte räcker till för. Det som i de bestämmelserna i aktiebolagslagen sägs om borgenärer tillämpas i försäkringsföreningar på andra borgenärer än försäkringsborgenärer.

2 §

Om andra borgenärer än försäkringsborgenärer har rätt att enligt 14 kap. 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen motsätta sig att föreningens fria egna kapital utbetalas till garantiandelsägarna, ska föreningen innan beslutet om utbetalning fattas inhämta Finansinspektionens samtycke till utbetalning av det fria egna kapitalet.

Finansinspektionen ska ge sitt samtycke till de ansökningar som avses i 1 mom., om utbetalningen av fritt eget kapital till garantiandelsägarna inte äventyrar de försäkrade förmånerna. I fråga om Finansinspektionens samtycke iakttas även 14 kap. 11 § 2 mom. och 15 § 1 mom. Finansinspektionen har rätt att förena samtycke med de villkor som behövs för att trygga de försäkrade förmånerna.

4 §

Den tidsfrist om en månad som avses i 14 kap. 3 § i aktiebolagslagen räknas från det att Finansinspektionen har gett sitt samtycke enligt 2 § 2 mom. i detta kapitel till utbetalning av försäkringsföreningens fria egna kapital och att Finansinspektionen har fastställt den ändring av stadgarna som avses i 3 § i detta kapitel. Till den ansökan till registermyndigheten som avses i 14 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fogas uppgifter om Finansinspektionens samtycke och fastställande av stadgarna.

Försäkringsföreningen ska senast den dag som avses i 14 kap. 4 § i aktiebolagslagen visa registermyndigheten att Finansinspektionens samtycke har vunnit laga kraft. Om Finansinspektionens samtycke inte har vunnit laga kraft senast ovan nämnda dag, ska registermyndigheten skjuta upp behandlingen tills samtycket har vunnit laga kraft.

En försäkringsföreningens fria egna kapital kan betalas ut när nedsättningen eller utbetalningen av det fria egna kapitalet har registrerats enligt 14 kap. 5 § i aktiebolagslagen.

6 kap.

Försäkringsföreningens ledning

1 §

En försäkringsförening ska ha en styrelse med minst tre och högst fem medlemmar. I stadgarna får det föreskrivas att det finns fler än fem medlemmar. I styrelsen kan det dessutom finnas högst lika många suppleanter som medlemmar.

Styrelsen väljs av föreningsstämman. I 10 § 4 mom. föreskrivs det om förvaltningsrådets rätt att välja styrelse.

Mandattiden för styrelsemedlemmarna ska bestämmas i stadgarna. Mandattiden ska utgå senast under den fjärde räkenskapsperioden efter valet, antingen vid slutet av den föreningsstämma där nyval förrättas eller vid utgången av räkenskapsperioden.

Vad som i denna lag föreskrivs om styrelsemedlemmar tillämpas också på suppleanter.

2 §

En försäkringsförening ska ha en verkställande direktör. Verkställande direktören väljs av styrelsen.

Verkställande direktören har rätt att avgå från uppdraget. Avgången träder i kraft tidigast då styrelsen har underrättats om den.

Styrelsen kan entlediga verkställande direktören. Entledigandet träder i kraft omedelbart, om styrelsen inte beslutar om en senare tidpunkt.

Vad som i denna lag föreskrivs om verkställande direktören också ska tillämpas på ställföreträdaren.

3 §

En juridisk person, en minderårig eller den för vilken det har förordnats intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara styrelsemedlem eller verksställande direktör. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs det hur ett näringsförbud inverkar på behörigheten.

Minst en av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören ska vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte

äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsföreningen eller skötseln av den enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

En försäkringsförenings styrelse och verkställande direktör ska leda försäkringsföreningen med yrkesskicklighet, enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning. Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören ska vara väl ansedda och de ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska verkställande direktören och styrelsen ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsföreningens verksamhet.

En försäkringsförening ska utan dröjsmål meddela ändringar i föreningens ledning till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla information om att styrelsemedlemmarna och verkställande direktören uppfyller kraven enligt 1—3 mom.

Vad som i 1, 3 och 4 mom. föreskrivs om försäkringsföreningars styrelsemedlemmar tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsholdingsammanslutningar.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om den information som avses i 4 mom.

4 §

En styrelsemedlem kan avgå innan mandattiden utgår. Anmälan om avgång ska göras till styrelsen och, om den avgående medlemmen har valts av förvaltningsrådet, även till detta. Avgångsanmälan ska dateras och undertecknas. En styrelsemedlem kan före mandattidens utgång skiljas från sitt uppdrag av den som har tillsatt honom eller henne. Om en styrelsemedlem har valts av förvaltningsrådet och stadgarna ändras så att försäkringsföreningen inte längre har något förvaltningsråd, är det föreningsstämman som ska entlediga honom eller henne.

Avgången träder i kraft tidigast då den har anmälts till styrelsen. Mandattiden för en entledigad styrelsemedlem upphör vid utgången av den föreningsstämma som beslutar om entledigandet, om inte föreningsstämman bestämmer någon annan tidpunkt. Mandattiden för en styrelsemedlem som har entledigats av

förvaltningsrådet upphör omedelbart, om inte något annat framgår i samband med entledigandet.

Om en styrelsemedlems uppdrag upphör under mandattiden eller om en styrelsemedlem förlorar sin i 3 § avsedda behörighet för uppdraget, träder en suppleant i stället för styrelsemedlemmen enligt vad som föreskrivs i stadgarna eller beslutades då suppleanten valdes. Om det inte finns någon suppleant, ska styrelsens övriga medlemmar se till att en ny medlem väljs för den återstående mandattiden. Om valet ankommer på föreningsstämman och styrelsen är beslutför med sina återstående medlemmar och suppleanter, kan valet ske vid nästa föreningsstämma.

Om en styrelsemedlem vid sin avgång har skäl att anta att föreningen inte längre har några andra styrelsemedlemmar, är han eller hon skyldig att hos Finansinspektionen ansöka om att föreningsstämman sammankallas för val av ny styrelse.

Har en försäkringsförening inte en i handelsregistret antecknad behörig styrelse, ska Finansinspektionen sammankalla föreningsstämma eller, om styrelsen utses av förvaltningsrådet, detta för att utse en styrelse. Har föreningen inte en i handelsregistret antecknad verkställande direktör, ska Finansinspektionen sammankalla styrelsen för att utse en verkställande direktör. Väljs inte någon styrelse eller verkställande direktör eller anmäls inte detta utan dröjsmål till handelsregistret, ska Finansinspektionen förordna en eller flera sysslomän att handha föreningens angelägenheter till dess styrelsen eller verkställande direktören blivit vald och antecknad i registret.

Om Finansinspektionen inte redan har vidtagit behövliga åtgärder, får i de fall som avses i 4 eller 5 mom. ansökan göras av en styrelsemedlem, verkställande direktören, en delägare, borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att föreningen har en behörig styrelse och verkställande direktör.

5 §

Styrelsen sköter försäkringsföreningens förvaltning och sörjer för att dess verksamhet organiseras på ett ändamålsenligt sätt (*allmän behörighet*). Föreningens verkställande direktör sköter föreningens löpande förvaltning i

enlighet med styrelsens anvisningar och föreskrifter (*verkställande direktörens allmänna behörighet*). Åtgärder som med beaktande av omfattningen och arten av föreningens verksamhet är ovanliga eller vittsyftande får verkställande direktören vidta endast om styrelsen befullmäktigat honom därtill eller om styrelsens beslut inte kan inväntas utan att föreningens verksamhet orsakas väsentlig olägenhet. I sistnämnda fall ska styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärden. Verkställande direktören ska ge styrelsen och dess medlemmar de upplysningar som styrelsen behöver för att sköta sina uppgifter.

Styrelsen svarar för att tillsynen över bokföringen och medelsförvaltningen är ändamålsenligt ordnad. Verkställande direktören svarar för att föreningens bokföring är lagenlig och att medelsförvaltningen är ordnad på ett betryggande sätt.

6 §

Styrelsen ska ha en ordförande. Ordföranden väljs av styrelsen, om inte något annat bestäms i stadgarna eller har beslutats vid valet av styrelse. Faller rösterna lika i styrelsen, avgörs ordförandevalet genom lottning. Verkställande direktören får inte vara ordförande för styrelsen.

Ordföranden ska se till att styrelsen sammanträder vid behov. Ordföranden ska sammankalla styrelsen, om en styrelsemedlem eller verkställande direktören kräver det. Verkställande direktören har, även då han eller hon inte är medlem av styrelsen, rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträden, om inte styrelsen för något visst fall beslutar något annat. Om ordföranden trots framställt krav inte sammankallar styrelsen kan kallelsen utfärdas av verkställande direktören eller en styrelsemedlem, under förutsättning att minst hälften av styrelsemedlemmarna godkänner förfarandet.

Styrelsen kan besluta att även någon annan än en styrelsemedlem får vara närvarande vid sammanträdet. Också i stadgarna kan det föreskrivas om närvaro.

Vid styrelsens sammanträde ska det föras protokoll som undertecknas av sammanträdets ordförande samt minst en av styrelsen därtill utsedd medlem. Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören har rätt att få sin

avvikande mening antecknad i protokollet. Protokollen ska numreras löpande och förvaras på ett betryggande sätt.

7 §

Styrelsen är beslutförför då mer än hälften av dess medlemmar är närvarande, om inte ett större antal krävs enligt stadgarna. I antalet beaktas de valda styrelsemedlemmarna. När antalet räknas ut anses de jäviga ledamöterna inte vara närvarande. Beslut får inte fattas, om inte samtliga styrelsemedlemmar om möjligt beretts tillfälle att delta i behandlingen av ärendet. Vid förhinder för en styrelsemedlem ska den suppleant som träder i hans eller hennes ställe beredas tillfälle att delta i behandlingen av ärendet. Om ett beslut fattas utan att styrelsen sammanträder ska det undertecknas, numreras och förvaras i enlighet med vad som föreskrivs om styrelsens mötesprotokoll i 6 § 4 mom.

Som styrelsens beslut gäller majoritetens åsikt, om det inte i stadgarna krävs kvalificerad majoritet. Vid lika röstetal gäller som beslut den åsikt som ordföranden omfattat. Om rösterna faller lika vid val av ordförande och om något annat inte bestämdes när styrelsen valdes eller föreskrivits i bolagsordningen, avgörs valet genom lottdragning.

8 a §

Styrelsen kan i enskilda fall eller med stöd av stadgarna fatta beslut i ärenden som hör till verkställande direktörens allmänna behörighet.

Styrelsen kan hänskjuta ett ärende som hör till dess eller till verkställande direktörens allmänna behörighet till avgörande av föreningsstämman.

8 b §

Om försäkringsföreningen ha blivit moderförening eller upphört att vara moderförening, ska styrelsen utan dröjsmål underrätta en dottersammanslutnings styrelse eller motsvarande organ om detta. Dottersammanslutningens styrelse eller motsvarande organ ska ge moderföreningens styrelse den information som behövs för bedömning av koncernens ställning och för beräkning av dess verksamhetsresultat.

10 §

Om en försäkringsförenings grundkapital är minst 84 000 euro, kan det i stadgarna bestämmas att föreningen ska ha ett förvaltningsråd.

Förvaltningsrådet ska bestå av minst fem medlemmar. Verkställande direktören och styrelsemedlemmarna får inte höra till förvaltningsrådet. I stadgarna ska nämnas antalet eller minimi- och maximiantalet medlemmar och eventuella suppleanter i förvaltningsrådet samt deras mandattid.

Förvaltningsrådet väljs av föreningsstämman. Vad som i 1 § 3 och 4 mom., 3 § 1 mom., 4 och 6—8 § samt i 16 kap. 4 § bestäms om styrelsens medlemmar, suppleanter och ordförande tillämpas på motsvarande sätt på förvaltningsrådets medlemmar, suppleanter och ordförande.

I stadgarna kan det föreskrivas att förvaltningsrådet väljer styrelsen och fastställer arvudet för styrelsemedlemmarna. I fråga om förvaltningsrådets rätt att kräva sammankallande av extra föreningsstämma föreskrivs i 7 kap. 9 §. Förvaltningsrådet får inte ges andra uppgifter än de som nämns i denna lag.

11 §

Förvaltningsrådet ska övervaka föreningens förvaltning, som styrelsen och verkställande direktören ansvarar för. I övrigt kan förvaltningsrådet i stadgarna bara ges uppgifter som hör till styrelsens allmänna behörighet och uppgifter som inte har föreskrivits för andra organ. Förvaltningsrådet kan inte ges rätt att företräda föreningen. Styrelsen och verkställande direktören ska ge förvaltningsrådet och dess medlemmar de upplysningar som de anser behövliga för skötseln av sitt uppdrag.

12 §

Styrelsen företräder försäkringsföreningen. I stadgarna kan det bestämmas att en styrelsemedlem eller verkställande direktören har rätt att företräda föreningen eller att styrelsen kan ge en av sina medlemmar, verkställande direktören eller någon annan sådan rätt. Vad som i 3 och 8 § föreskrivs om verkställande direktören tillämpas på en sådan firmatecknare som inte är styrelsemedlem eller verkställande direktör.

Rätten att företräda föreningen kan begränsas så, att två eller flera personer endast tillsammans har denna rätt. Annan begränsning får inte antecknas i handelsregistret. En företrädares befogenhet begränsas genom en bestämmelse i stadgarna om verksamhetsområdet.

Styrelsen kan när som helst återkalla rätten att företräda föreningen.

14 §

Föreningsstämman, styrelsen, verkställande direktören eller förvaltningsrådet får inte fatta beslut eller vidta någon annan åtgärd som är ägnad att bereda en delägare eller någon annan orättmätig fördel på försäkringsföreningens eller någon annan delägars bekostnad.

Styrelsen, förvaltningsrådet, medlemmarna i styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktören får inte följa sådana beslut av föreningsstämman, förvaltningsrådet eller styrelsen som strider mot denna lag eller stadgarna och således är ogiltiga.

15 §

En rättshandling som på försäkringsföreningens vägnar har företagits av en sådan företrädare för föreningen som avses i denna lag är inte bindande för föreningen, om företrädaren

1) har handlat i strid med en i denna lag angiven begränsning av sin behörighet,

2) har handlat i strid med en sådan begränsning som grundar sig på 12 § 3 mom., eller

3) har överskridit sin befogenhet och motparten insåg eller borde ha insett att befogenheten överskreds.

I sådana fall som avses i 1 mom. 3 punkten kan som tillräckligt bevis för att motparten insåg eller borde ha insett att befogenheten överskreds inte anses enbart det att befogenhetsbegränsningarna registrerats.

7 kap.

Föreningsstämman

1 §

Delägarna utövar vid försäkringsföreningens stämma sin rätt att besluta.

Varje delägare har rätt att delta i föreningsstämman och där yttra sig. En garantiandelsägare som är delägare har dock denna rätt endast om han antecknats i garantiandelsboken eller om han underrättat föreningen om sitt förvärv och styrkt detta.

I stadgarna kan det bestämmas att en delägare för att få delta i föreningsstämman ska anmäla sig hos föreningen senast den dag som nämns i kallelsen till stämman och som kan vara tidigast tio dagar före stämman.

1 a §

Föreningsstämman beslutar om ärenden som enligt denna lag ankommer på den. I stadgarna kan det föreskrivas att stämman beslutar om ärenden som ingår i verkställande direktörens och styrelsens allmänna behörighet.

I 6 kap. 8 a § 2 mom. föreskrivs det hur ärenden som ingår i styrelsens och verkställande direktörens allmänna behörighet ska hänskjutas till avgörande av föreningsstämman. Om delägarna är eniga, kan de i enskilda fall också i övrigt avgöra sådana ärenden.

3 a §

Styrelse- och förvaltningsrådsmedlemmarna samt verkställande direktören har rätt att vara närvarande vid föreningsstämman, om inte denna i ett enskilt fall beslutar något annat. Styrelsen, förvaltningsrådet och verkställande direktören ska se till att delägarnas frågerätt enligt 15 § kan utövas. I revisionslagen (459/2007) föreskrivs det om en revisors närvaro vid föreningsstämman. Stämman kan tillåta också andra personer att vara närvarande.

6 §

Föreningsstämman ska hållas på försäkringsföreningens hemort, om det inte i stadgarna anges någon annan ort inom föreningens verksamhetsområde. Av synnerligen vägande skäl får föreningsstämma hållas även på någon annan ort, dock inte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

7 §

En delägare får inte själv eller genom ombud vid föreningsstämman rösta i ett ärende

om talan mot delägaren själv eller hans befriande från skadeståndsskyldighet eller från annan förpliktelse gentemot föreningen. En delägare eller dennes ombud får inte heller rösta i ett ärende som gäller talan mot en annan eller dennes befriande från en förpliktelse, om delägaren i ärendet kan emotse en väsentlig fördel som kan vara stridande mot föreningens.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte om samtliga delägare är jäviga.

8 §

Ordinarie föreningsstämma ska hållas inom sex månader från utgången av räkenskapsperioden.

Den ordinarie föreningsstämman ska besluta om

1) fastställande av bokslutet, vilket i en moderförening också omfattar fastställande av koncernbokslutet,

2) användningen av den vinst som balansräkningen utvisar,

3) ansvarsfrihet för styrelsens medlemmar, förvaltningsrådets medlemmar och verkställande direktören,

4) val av styrelse- och förvaltningsrådsmedlemmar och revisorer, om det inte i denna lag eller stadgarna föreskrivs något annat om valet av dem eller om deras mandattider, och

5) övriga ärenden som enligt stadgarna ska behandlas på den ordinarie föreningsstämman.

9 §

Extra föreningsstämma ska hållas om

1) det föreskrivs i stadgarna,

2) styrelsen anser att det finns skäl till det,

3) en delägare eller revisor kräver det i enlighet med 2 mom.,

4) förvaltningsrådet anser att det finns skäl till det och enligt stadgarna har rätt att besluta om extra bolagsstämma, eller

5) Finansinspektionen skriftligen kräver det för att ett ärende som den uppger ska kunna behandlas.

Extra föreningsstämma ska hållas om en revisor eller delägare i försäkringsföreningen, vilka företräder minst en tiondel eller en i stadgarna bestämd mindre del av delägarnas

sammanlagda röstetal, skriftligen kräver detta för behandling av ett av dem uppgivet ärende.

Kallelse till stämman ska utfärdas inom två veckor efter det att kravet kom in.

10 §

En delägare har rätt att få ett ärende som enligt denna lag ska behandlas av föreningsstämman upptaget till behandling vid föreningsstämman, om han skriftligen yrkar detta hos styrelsen i så god tid att ärendet kan nämnas i kallelsen till stämman.

11 §

Föreningsstämman sammankallas av styrelsen. Har försäkringsföreningen ett förvaltningsråd, kan det i stadgarna likväl bestämmas att föreningsstämman sammankallas av förvaltningsrådet.

Om föreningsstämma inte sammankallas trots att en kallelse borde utfärdas enligt lag, stadgarna eller beslut av föreningsstämman eller om de gällande bestämmelserna och föreskrifterna om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska Finansinspektionen på ansökan av en styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet, verkställande direktören eller en revisor eller delägare sammankalla stämman på föreningens bekostnad. Finansinspektionen kan sammankalla föreningsstämma också utan här nämnd ansökan. Finansinspektionens beslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

12 §

Kallelse till föreningsstämma ska utfärdas tidigast två månader och senast en vecka före stämman eller före den sista anmälningdagen enligt 1 § 3 mom. Fordras enligt stadgarna för beslutets giltighet att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas förrän den första stämman har hållits. I kallelsen ska det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Varje delägare vars adress är känd för försäkringsföreningen ska sändas en skriftlig stämmokallelse, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

Utöver vad som föreskrivs i stadgarna ska det till varje delägare vars adress är känd för föreningen sändas en skriftlig kallelse, om

stämman ska behandla en sådan ändring av stadgarna som avses i 18 §.

I stämmokallelsen ska föreningens namn, tid och plats för stämman och de ärenden som ska behandlas på stämman nämnas. Om ett ärende som gäller ändring av stadgarna ska behandlas på stämman, ska ändringens huvudsakliga innehåll anges.

Föreningsstämman får bara besluta om ärenden som har nämnts i kallelsen eller som enligt stadgarna ska behandlas på stämman.

12 a §

Styrelsens beslutsförslag samt, om bokslutet behandlas på stämman, bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen ska i minst en vecka före stämman hållas tillgängliga för delägarna på föreningens huvudkontor eller webbplats. Handlingarna ska utan dröjsmål sändas till delägare som ber om dem och läggas fram på bolagsstämman.

Om ett beslut gäller emission av garantiandelar, optionsrätter eller andra särskilda rättigheter som berättigar till garantiandelar, vinstutdelning eller beviljande av andra ekonomiska fördelar, utbetalning av medel från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet, nedsättning av garantikapitalet, förvärv eller inlösen av egna garantiandelar eller likvidation, och om bokslutet inte behandlas på stämman gäller 1 mom. också

1) det senaste bokslutet, den senaste verksamhetsberättelsen och den senaste revisionsberättelsen,

2) ett beslut som efter den senaste räkenskapsperioden eventuellt har fattats om utbetalning av föreningens medel,

3) delårsrapporter som har upprättats efter den senaste räkenskapsperioden, och

4) styrelsens redogörelse för sådana händelser efter det senaste bokslutet eller den senaste delårsrapporten som väsentligt påverkar föreningens ställning.

12 b §

Föreningsstämman kan besluta att behandlingen av ett ärende ska överföras till en fortsatt stämman.

Den ordinarie föreningsstämman ska överföra ett ärende som gäller godkännande av

bokslutet och användning av föreningens vinst till en fortsatt stämman, om delägare som har minst en tredjedel eller en i stadgarna fastställd mindre del av det sammanlagda röstetalet för de delägare som är representerade vid stämman kräver det. Den fortsatta stämman ska hållas tidigast en månad och senast tre månader efter den ordinarie föreningsstämman. Beslutet behöver inte skjutas upp flera gånger på yrkande av en minoritet.

Till den fortsatta stämman ska utfärdas en särskild kallelse, om den hålls över fyra veckor efter föreningsstämman. En kallelse till fortsatt stämman kan alltid utfärdas senast fyra veckor före stämman.

13 §

Ett ärende som har behandlats utan iakttagande av procedurbestämmelserna i denna lag eller i stadgarna får avgöras bara om de delägare som berörs av försummelsen ger sitt samtycke.

14 §

Föreningsstämman ska öppnas av en person som utsetts av den sammankallande. Föreningsstämman väljer en ordförande för sig, om inte något annat föreskrivs i stadgarna. Om det i stadgarna föreskrivs om föreningsstämmans ordförande, ska ordföranden också öppna stämman.

Ordföranden ska se till att det uppgörs en förteckning över närvarande delägare, ombud som befullmäktigats av delägare och av delägarna anlitade biträden och att det i den antecknas varje försäkringstagardelägarers röstetal samt varje garantiandelsägares antal garantiandelar och röstetal (*röstlängd*). Delägarförteckningen över garantiandelsägare ska läggas fram på stämman.

Ordföranden ska likaså se till att protokoll förs vid stämman. Röstlängden ska intas i protokollet eller bifogas detta. I protokollet ska antecknas de beslut som fattas av stämman samt, då omröstning skett, resultatet av den. Protokollet ska undertecknas av ordföranden och minst en av stämman utsedd protokolljusterare. Protokollet ska senast två veckor efter stämman hållas tillgängligt för delägarna på föreningens huvudkontor eller läggas ut på föreningens webbplats. En kopia

av protokollet ska sändas till de delägare som begär det. Protokollen ska förvaras på ett betryggande sätt. En delägare har rätt att mot ersättande av föreningens kostnader få en kopia av protokollsbilagor.

15 §

Styrelsen och verkställande direktören ska vid föreningsstämman på begäran av en delägare meddela närmare upplysningar om sådana omständigheter som kan inverka på bedömningen av ett ärende som behandlas på stämman. Om stämman behandlar bokslutet, gäller skyldigheten också föreningens ekonomiska ställning allmänt taget, inklusive föreningens förhållande till någon annan sammanslutning eller stiftelse som hör till samma koncern. Information som skulle medföra väsentlig olägenhet för föreningen får emellertid inte lämnas ut.

Kan en delägares förfrågan besvaras endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga vid stämman, ska svar ges skriftligen inom två veckor. Svaret ska ges till den delägare som har ställt frågan och andra delägare som begär det.

17 §

Beslut om ändring av stadgarna fattas av föreningsstämman. Beslutet är giltigt endast om det har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna.

Ett beslut om ändring av stadgarna ska, sedan Finansinspektionen fastställt ändringen, utan dröjsmål anmälas för registrering och får inte verkställas förrän registreringen skett. Om en ändring av stadgarna kräver verkställighetsåtgärder som ska registreras, ska ändringen anmälas för registrering och registreras i samband med verkställighetsåtgärderna. Om en sådan ändring av stadgarna som gäller garantikapitalet eller garantiandelarnas nominella belopp förutsätter ökning eller nedsättning av det registrerade garantikapitalet, ska beslutet om ändring av stadgarna dock, sedan Finansinspektionen fastställt ändringen, anmälas för registrering och registreras först samtidigt med ökningen eller nedsättningen.

Vad som bestäms i 2 mom. tillämpas också på registrering av sådana beslut om ändring av stadgarna som gäller garantikapital, dess

minimi- eller maximibelopp eller garantiandelarnas nominella belopp.

18 §

Beslut om en sådan ändring av stadgarna att i fråga om redan utgivna garantiandelar garantiandelsägarnas betalningsskyldighet gentemot föreningen ökas, rätten att förvärva garantiandelar i föreningen begränsas enligt 3 kap. 3 eller 4 §, eller det inbördes förhållandet mellan de rättigheter som garantiandelar av samma slag medför rubbas, kräver samtycke av samtliga delägare eller, utöver ett beslut som avses i 17 § 1 mom., samtycke av de garantiandelsägare som själva eller vars garantiandelar berörs av ändringen.

Beslut om en sådan ändring av stadgarna att mer än en tiondel av räkenskapsperiodens vinst, efter avdrag av det belopp som fordras för täckande av förlust från tidigare räkenskapsperioder, ska avsättas till en reservfond eller en grundfond eller annars innehållas är giltigt endast om det biträtts av delägare med mer än nio tiondelar av de vid stämman företrädda garantiandelarna.

Om det i försäkringsföreningen finns garantiandelar av olika slag krävs det, förutom ett beslut som avses i 17 § 1 mom., för ett giltigt beslut om fusion i den överlåtande föreningen, överlåtelse av försäkringsbeståndet, likvidation och avslutande av likvidation också att beslutet biträds av minst två tredjedelar av de garantiandelar av varje slag som är företrädda vid stämman.

En delägares samtycke till ändring av stadgarna ska inhämtas när delägares betalningsskyldighet gentemot föreningen ökas eller föreningens rätt till skadestånd begränsas på det sätt som avses i 15 kap. 8 §.

20 §

Har ett beslut vid en föreningsstämma inte kommit till i behörig ordning eller strider det annars mot denna lag eller stadgarna, kan en delägare, försäkringsföreningens styrelse, en styrelsemedlem eller verkställande direktören väcka talan mot föreningen om ogiltigförklaring eller ändring av beslutet.

Talan ska väckas inom tre månader från beslutet. Har en delägare haft godtagbar an-

ledning till dröjsmål och vore det uppenbart oskäligt mot honom om beslutet blev gällande, får talan väckas inom ett år från beslutet. Om talan inte väcks inom denna tid, ska beslutet anses vara giltigt.

Vad som sägs i 2 mom. tillämpas dock inte,

1) om beslutet är sådant att det inte lagligen kan fattas ens med samtliga delägares samtycke,

2) om det enligt denna lag eller stadgarna för beslut krävs samtycke av samtliga eller vissa garantiandelsägare och sådant samtycke inte givits, eller

3) om kallelse till stämman inte har utfärdats eller gällande bestämmelser och föreskrifter om kallelse väsentligen har överträtts.

Har domstolen förklarat föreningsstämmans beslut ogiltigt eller ändrat det, är avgörandet gällande även för de delägare som inte har biträtt talan. Genom en dom med anledning av en klandertalan kan ett beslut förklaras ogiltigt eller ändras om kändanden kräver det. Om kändanden kräver det, kan föreningen samtidigt förbjudas att verkställa ett ogiltigt beslut.

21 §

Om ett beslut som styrelsen med stöd av ett bemyndigande har fattat i ett ärende som ska behandlas av föreningsstämman uppenbart är sådant som avses i 19 § eller strider mot 20 § 3 mom. 1 eller 2 punkten, ska det som föreskrivs om motsvarande stämmobeslut tillämpas på beslutet.

8 kap.

Ändring av sammanslutningsform

1 §

En försäkringsförenings stämma kan fatta beslut om att ombilda föreningen till ett ömsesidigt försäkringsbolag. Ett beslut om ändring av sammanslutningsformen är giltigt, om det har fattats enligt 7 kap. 17 § 1 mom.

Föreningen ska inom tre månader efter föreningsstämmans beslut hos Finansinspektionen söka koncession för försäkringsbolaget

med iakttagande av 2 kap. i försäkringsbolagslagen och samtidigt söka Finansinspektionens fastställelse av den bolagsordning som den ändrade sammanslutningsformen kräver.

2 §

Finansinspektionen ska när det gäller en i 1 § avsedd ansökan om fastställelse av bolagsordningen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredningar ska avslås, på föreningens bekostnad kungöra ansökan i den officiella tidningen. I kungörelsen ska sådana delägare i föreningen och försäkringsborgernärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av den utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Finansinspektionen ska förplikta föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort samt dessutom vid behov på det sätt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen ska fastställa bolagsordningen, om den uppfyller kraven enligt 2 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen och om inte ombildningen av föreningen till ömsesidigt försäkringsbolag kränker de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen har rätt att förena fastställelsen av bolagsordningen med de villkor som behövs för att skydda de försäkrade förmånerna.

Föreningen och den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådsakande ordning.

4 §

Om koncession eller fastställelse av bolagsordningen enligt 1 § 2 mom. inte söks inom föreskriven tid eller om Finansinspektionen avslår ansökan om koncession eller avslår ansökan om fastställelse av bolagsordningen och beslutet vinner laga kraft, eller om ändringen av sammanslutningsform inte anmäls för registrering inom den tid som nämns i 3 § eller om registrering vägras, förfaller ändringen av sammanslutningsformen.

Styrelsens medlemmar svarar solidariskt för återbäringen av det belopp som betalats för tecknade av garantiandelar.

9 kap.

Revision och särskild granskning

1 §

Bestämmelser om revision av försäkringsföreningar finns i detta kapitel och i revisionslagen.

En försäkringsförening ska ha en revisor, om det inte i stadgarna föreskrivs om flera revisorer. Revisorerna väljs av föreningsstämman. Ska fler än två revisorer utses, kan det i stadgarna bestämmas att någon eller några av dem, dock inte alla, ska tillsättas i annan ordning.

Om bara en revisor har valts för föreningen och denne inte är en CGR- eller GRM-sammanslutning som avses i 2 § i revisionslagen, ska åtminstone en revisorssuppleant väljas. Vad som i denna lag och i revisionslagen bestäms om revisorer ska på motsvarande sätt tillämpas på revisorssuppleanter.

En delägare kan kräva att en revisor tillsätts att delta i revisionen vid sidan av de övriga revisorerna. Förslag om detta ska göras på den föreningsstämma där revisorerna ska väljas eller där ärendet enligt kallelsen till stämman ska behandlas. Har förslaget vid föreningsstämman biträtts av röstberättigade med minst en tredjedel av de vid stämman avgivna rösterna, kan delägaren inom en månad efter stämman hos Finansinspektionen anhålla om tillsättande av en godkänd revisor. Finansinspektionen ska, efter att ha hört föreningens styrelse, förordna en revisor för tiden till och med avslutandet av den ordinarie föreningsstämman under följande räkenskapsperiod.

2 §

Mandattiden för en revisor ska bestämmas i stadgarna. Revisorns uppdrag upphör vid avslutandet av den ordinarie föreningsstämma som hålls efter utgången av den sista räkenskapsperiod som ingår i hans eller hennes mandattid, om inte något annat föreskrivs i stadgarna eller beslutas när den nya revisorn

väljs. I stadgarna får det dock inte föreskrivas att revisorns mandattid fortgår tills vidare.

2 a §

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av revisorn ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsföreningen och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

Revisorn ska minst en gång per år och på begäran av Finansinspektionen också vid andra tidpunkter granska om den täckningsförteckning som avses i 10 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de lagstadgade kraven.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska avgas till styrelsen.

Styrelsen och förvaltningsrådet ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om föreningens ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som kommit fram i samband med revisionen.

4 §

Finansinspektionen ska på anmälan förordna en behörig revisor för en försäkringsförening, om

1) någon revisor inte har valts enligt denna lag eller revisionslagen,

2) revisorn inte har den behörighet som avses i denna lag eller i 3 § i revisionslagen eller inte är oberoende enligt 24 § eller är jävig enligt 25 § i revisionslagen, eller

3) en bestämmelse i stadgarna om antalet revisorer eller deras behörighet inte har iakttagits.

Anmälan får i ovan nämnda fall göras av vem som helst. Styrelsen är skyldig att göra anmälan, om inte den på vilken det ankommer att välja revisor utan dröjsmål väljer en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren.

Finansinspektionen ska begära ett utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd i ett ärende som avses i 1 mom. 2 punkten och som gäller oberoende innan ärendet avgörs.

Innan ett i denna paragraf nämnt förordnande meddelas ska föreningens styrelse höras. Förordnandet gäller till dess att en revisor valts för föreningen i stället för den som Finansinspektionen förordnat.

6 §

En delägare kan kräva särskild granskning av försäkringsföreningens förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Förslag om detta ska göras vid ordinarie föreningsstämma eller vid den föreningsstämma där ärendet enligt kallelsen till stämman ska behandlas. Har förslaget biträts av röstberättigade med minst en tredjedel av de vid stämman avgivna rösterna, kan delägaren inom en månad från föreningsstämman hos Finansinspektionen anhålla om att en granskare ska förordnas.

En särskild granskare ska vara en fysisk person eller en revisionsammanslutning. Den särskilda granskaren ska ha den ekonomiska och juridiska sakkunskap och erfarenhet som granskningsuppdragets art och omfattning kräver.

Finansinspektionen ska höra föreningens styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas, om vägande skäl för granskningen anses föreligga. Finansinspektionen kan förordna en eller flera granskare. Förordnandet kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft. En granskare har rätt till arvode av föreningen.

Vad som bestäms om revisor i 15 kap. 5—7 § och 16 kap. 4 § i denna lag och i 3, 8, 18, 19, 24—26 och 51 § i revisionslagen ska på motsvarande sätt tillämpas på en granskare som avses i denna paragraf.

Över granskningen ska ett utlåtande avges till föreningsstämman. Utlåtandet ska under minst en vecka före föreningsstämman hållas tillgängligt för delägarna på föreningens huvudkontor och utan dröjsmål sändas till de delägare som begär det. Det ska också läggas fram på föreningsstämman.

7 §

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om den berättelse som avses i 2 a § 3 mom.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

1 §

På försäkringsföreningens verksamhetsberättelse, bokslut, koncernbokslut, dispens och bokföringsnämndens utlåtande tillämpas det som i 8 kap. 1 och 3—26, 30 och 31 § i försäkringsbolagslagen eller med stöd av 28 eller 29 § i det kapitlet föreskrivs om verksamhetsberättelse, bokslut, koncernbokslut, dispens och bokföringsnämndens utlåtande i försäkringsbolag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet, om ingenting annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

3 §

På försäkringsföreningens ansvarsskuld tillämpas 9 kap. 1—3, 6 och 9—11 § och 13 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen.

Med försäkringsföreningens utjämningsbelopp avses ett riskteoretiskt belopp beräknat för skaderika år. Utjämningsbeloppet har en undre och en övre gräns.

Med utjämningsbeloppets undre gräns avses skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 10 a kap. 12 § och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som räknas upp i 10 a kap. 7 §. Den undre gränsen kan dock inte vara negativ. Med utjämningsbeloppets övre gräns avses det belopp som på grundval av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra liknande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för att bestämma utjämningsbeloppet och utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionen fastställer beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det hur försäkringsföreningens utjämningsbelopp, den övre gränsen för utjämningsbeloppet och förändringar i utjämningsbeloppet ska räknas ut och hur beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet ska bestämmas.

3 a §

Försäkringsföreningen ska täcka den i 3 § avsedda ansvarsskulden, där följande poster har dragits av:

1) för avgiven återförsäkringsverksamhet återförsäkringsgivarnas andel, dock högst 70 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden; återförsäkrarens andel kan dock inte dras av om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är uppenbart att återförsäkraren inte kan svara för sina förbindelser,

2) en andel som motsvarar erhållen återförsäkringsverksamhet till ett belopp av motsvarande depåfordringar inom återförsäkring,

3) fordringar som baserar sig på regressrätt,

4) värdet av sådana skadade föremål som varit försäkringsobjekt och vilkas äganderätt överförs eller har överförts till försäkringsföreningen,

5) utgifter som hänför sig till anskaffningen av försäkringar och som har aktiverats bland aktiva i balansräkningen.

3 b §

På försäkringsföreningens skyldighet att täcka ansvarsskuld tillämpas det som föreskrivs om skadeförsäkringsbolags skyldighet att täcka ansvarsskuld i 10 kap. 1, 2, 4—18 §, 19 § 1, 2, 5 och 6 mom. samt 20 och 21 § i försäkringsbolagslagen, om inte något annat föreskrivs särskilt i denna lag.

Små försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 3 mom. i denna lag får, utan hinder av de högsta beloppen enligt 10 kap. 17 § 1—3 mom. i försäkringsbolagslagen, placera ett belopp motsvarande högst 30 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden i skuldförbindelser i kreditinstitut eller försäkringsbolag med koncession inom EES.

3 c §

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan det föreskrivas

1) att vissa tillgångar som godkänns i täckningen ska värderas med avvikelse från deras verkliga värde, om det är nödvändigt på grund av stora variationer i det verkliga värdet till följd av tillgångslagets natur eller av någon annan orsak, och

2) beträffande de tillgångar som avses i 10 kap. 11 § 2 mom. 9 punkten i försäkringsbolagslagen, om de tillgångar som ska godkännas som täckning för ansvarsskulden, då det är nödvändigt på grund av särskild riskbenägenhet hos dessa tillgångar.

3 d §

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) formen på och förvaringen av täckningsförteckningen, teckningen av tillgångsposter i förteckningen och tidpunkterna för upprättandet av förteckningen och för teckning av tillgångsposterna i förteckningen,

2) jämställande av en annan sammanslutning med ett kreditinstitut eller försäkringsbolag, om solvensförhållandet i denna sammanslutning kan anses motsvara förhållandet i ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag, och

3) användningen av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden.

Finansinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid om högst två år

1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 a § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) trots förbudet i 3 a § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Finansinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

3) tillåta att andra än tillgångsposter enligt 3 a § dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsföreningen på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 a §,

4) som täckning för ansvarsskulden godkänna enstaka tillgångsposter som inte hör till de tillgångsslag som räknas upp i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen, men som har samma risker, och

5) höja maximibeloppen enligt 10 kap. 14 § i försäkringsbolagslagen i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet till högst 8 procent och i fråga om en enda skuldförbindelse utan säkerhet eller i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet som ingåtts av en och samma gäldenär till högst 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

4 §

En försäkringsförenings styrelse ska göra upp en plan för placeringen av föreningens tillgångar (*placeringsplan*). Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

6 §

Försäkringsföreningens eget kapital är uppdelat på bundet eget kapital och fritt eget kapital. Bundet eget kapital är i en försäkringsförening garantikapital, grundfond, reservfond, uppskrivningsfond enligt bokföringslagen, fonden för verkligt värde och omvärderingsfonden. Andra fonder samt vinst och förlust från räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder är fritt eget kapital.

10 a kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med en försäkringsförenings verksamhetskaptal avses det belopp med vilket föreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, med iakttagande av vad som i 11 kap. 2—5 § i försäkringsbolagslagen bestäms om skadeförsäkringsbolags verksamhetskaptal.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som ska hänföras till och dras av från verksamhetskaptalet i enlighet med 11 kap. 2—5 § i försäkringsbolagslagen.

Försäkringsföreningen ska fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskaptalet som anges i detta kapitel.

Av en stor försäkringsförenings verksamhetskaptal ska ett belopp som motsvarar det garantibelopp som anges i 3 § bestå av de poster som avses i 11 kap. 2 § 1 och 3—7

punkten i försäkringsbolagslagen, med avdrag för de poster som avses i 11 kap. 5 § i den lagen.

2 §

På stora försäkringsföreningar tillämpas vad som i 11 kap. 7—11 och 27 § i försäkringsbolagslagen bestäms om skadeförsäkringsbolag.

En stor försäkringsförenings verksamhetskaptal ska alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som anges i 3 § 2 mom.

2 a §

En liten försäkringsförenings verksamhetskaptal ska uppgå till minst 97 000 euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.

En liten försäkringsförenings eget kapital ska utgöra minst hälften av verksamhetskaptalets minimibelopp.

3 §

En stor försäkringsförenings garantibelopp utgörs av en tredjedel av det i 2 § föreskrivna minimibeloppet av verksamhetskaptalet.

Minimigarantibeloppet är

1) 2 625 000 euro, om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återförsäkringens andel av föreningens totala premieinkomst eller totala ansvarsskuld överstiger tio procent,

2) 1 725 000 euro i övriga fall.

5 §

En försäkringsförenings verksamhetskaptal, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på föreningens solvens ska ordnas så att de tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

7 §

En försäkringsförenings solvenskaptal består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskaptalet.

Det korrigerade solvenskaptalet erhålls genom en korrigering av solvenskaptalet på följande sätt:

1) ett kapitallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten i försäkringsbolagslagen läggs till solvenskapitalet till den del lånet på grund av begränsningarna i 11 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,

2) det i 1 kap. 3 § i denna lag avsedda belopp som ska debiteras på grundval av tillskottsplikt dras av från solvenskapitalet till den del beloppet i enlighet med 11 kap. 2 § 8 punkten och 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen har hänförts till verksamhetskapitalet, och

3) aktierna och andelarna i kredit- eller finansinstitut eller andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar som ägs av föreningen samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital dras av från solvenskapitalet, till den del föreningens tillgångar motsvarar den definition av ägarintresse som avses i 12 a kap. och om dessa tillgångar inte har dragits av från föreningens verksamhetskapital med stöd av 11 kap. 5 § 10 punkten i försäkringsbolagslagen.

8 §

En försäkringsförenings riskposition bedöms genom en jämförelse av det korrigerade solvenskapitalet med minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet. Vid beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet beaktas försäkringsföreningens försäkringstekniska risker och det största möjliga ersättningsbeloppet av föreningens eget ansvar i ett enskilt skadefall.

9 §

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionens fastställer beräkningsgrunderna.

Finansinspektionen kan kräva att beräkningsgrunderna ska ändras om de inte längre kan tillämpas på grund av förändrande förhållanden.

10 §

Det korrigerade solvenskapitalet i en försäkringsförening ska fortlöpande uppgå till minst dess minimibelopp.

Försäkringsföreningen ska årligen till Finansinspektionen lämna beräkningar av tillsynsgränserna, där beloppet av bolagets korrigerade solvenskapital i förhållande till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet ska framgå.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 2 mom. och om hur uppgifterna ska presenteras och lämnas till Finansinspektionen.

11 §

Om en försäkringsförenings korrigerade solvenskapital underskrider minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet, ska föreningen utan dröjsmål öka sitt verksamhetskapital eller utöka sin återförsäkring eller i övrigt höja det korrigerade solvenskapitalet så att det överstiger minimibeloppet.

12 §

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det

1) hur minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 8 § ska beräknas och om de formler och parametrar som ska användas vid beräkningen,

2) hur beräkningsgrunderna för minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet ska utarbetas, och

3) vilka dokument som ska bifogas bokslutet på grund av den proaktiva tillsynen.

13 §

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av försäkringsföreningen tillåta att föreningen avviker från de parametrar eller formler som ska användas vid beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet, om de inte ger en rättvisande bild av föreningens riskposition.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

1 §

Försäkringsföreningens medel får utbetalas till delägarna endast enligt vad som i denna lag bestäms om

1) vinstutdelning och utbetalning från en fond som hänförs till det fria egna kapitalet,

2) utbetalning vid nedsättning av reservfonden eller nedsättning eller återbetalning av garantikapitalet,

3) förvärv, inlösen och mottagande av egna garantiandelar såsom pant,

4) utbetalning i samband med att föreningen upplöses eller fusioneras.

Medel får inte betalas ut förrän föreningen har registrerats.

Bestämmelserna i detta kapitel om vinstutdelning tillämpas också på betalning av ränta på garantiandelar.

Som olaglig utbetalning av medel anses andra affärshändelser som utan någon företagsekonomisk grund minskar föreningens tillgångar eller ökar dess skulder.

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp som av de realiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen "Placeringar" i försäkringsföreningens balansräkning, på grundval av 8 kap. 17 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen har upptagits som fritt eget kapital och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ.

I fråga om begränsning av vinstutdelning som grundar sig på nedsättning av garantikapitalet tillämpas bestämmelserna i 5 kap. 2 §. I fråga om begränsning av vinstutdelning till följd av ränta på kapitallån eller annan gottgörelse bestäms i 1 kap. 5 c § 2 mom. och 5 d § 1 mom.

Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. är förbjuden, om en stor försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 10 a kap. 4 § eller en liten försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 2 kap. 5 § 3 mom. Med eget kapital jämställs dock härvid inte av försäkringsföre-

ningen upptaget kapitallån. Vinstutdelning är också förbjuden, om föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är känt eller bör vara känt att föreningen är insolvent. Dessutom är vinstutdelning förbjuden om det är känt eller bör vara känt att vinstutdelning leder till att det egna kapitalet minskar så mycket att det understiger minimibeloppet, till att föreningen blir insolvent eller till att täckningen av ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

7 §

Försäkringsföreningen får inte bevilja penninglån eller ge ut andra medel i syfte att mottagaren med medlen ska förvärva garantiandelar i föreningen eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller andra bolagsandelar i en annan sammanslutning som hör till samma koncern.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

5 §

Trots sekretessbestämmelserna ska en försäkringsförening och en finsk försäkringshållingsammanslutning inom den tid som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer till ministeriet lämna de uppgifter om sin verksamhet som ministeriet behöver för att kunna utföra sina uppgifter.

6 c §

I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Finansinspektionen förbjuda en försäkringsförening att överlåta eller pantsätta egendom, om

1) föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 a §,

2) föreningen inte uppfyller de i 6 b § 2 mom. föreskrivna kraven på föreningens verksamhetskapital och eget kapital,

3) föreningen inte längre uppfyller de i 6 b § 1 mom. föreskrivna kraven på föreningens verksamhetskapital och Finansinspektionen har anledning att anta att föreningens ställning ytterligare kommer att försämrats, eller

4) Finansinspektionen anser att det finns risk för att föreningen råkar i en sådan situation som avses i 3 punkten.

Finansinspektionen ska dessutom vid försäkringsföreningen tillsätta ett ombud enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen. Ombudet ska övervaka att föreningen iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som föreskrivs i den nämnda paragrafen har ombudet rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

Ett förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom får gälla i högst tre månader. Finansinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

Av Finansinspektionens beslut enligt 1 mom. ska framgå tidpunkten för meddelandet av beslutet, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, ombud samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.

På förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom tillämpas dessutom vad som i 24 kap. och 25 kap. 12—21 § i försäkringsbolagslagen bestäms om förbud för ett försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

Ett beslut av Finansinspektionen om förbud att överlåta och pantsätta egendom får överklagas genom besvär i enlighet med lagen om Finansinspektionen. Besvär ska anföras inom 30 dagar från det att beslutet har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

12 a kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

1) *moderföretag* ett moderföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person som Finansinspektionen anser utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,

2) *dotterföretag* ett dotterföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person där Finansinspektionen anser att ett moderföretag utövar faktiskt bestämmande

inflytande samt en sådan juridisk persons dotterföretag,

3) *ägarintresse* det att det mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 6 §; även en annan sådan ägarandel som skapar en varaktig förbindelse mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag och som är avsedd att främja den fysiska personens eller den juridiska personens verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver, utgör ett ägarintresse,

4) *ägarföretag* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

6) *anknutet försäkringsföretag* ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, ett kredit- och finansinstitut eller ett värdepappersföretag som är ett anknutet företag,

7) *försäkringsföretag* en försäkringsförening och ett i lagen om försäkringsbolag avsett försäkringsbolag samt en med dem jämförbar utländsk försäkringsgivare vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) *försäkringsföretag i tredjeland* ett utländskt försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

9) *mångbranschholdingsammanslutning* ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som har minst en försäkringsförening enligt denna lag bland sina dotterföretag,

10) *försäkringsgrupp* försäkringsföretag som avses i 2 § 2—4 mom., deras anknutna företag och ägarföretag samt företag som är anknutna till deras ägarföretag.

När ägarintresse definieras i enlighet med 1 mom. 3 punkten räknas vid tillämpningen av detta kapitel som indirekt innehav även

innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företaget som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra. I fråga om företag inom samma koncern räknas deras innehav i ett bolag utanför koncernen vid tillämpningen av detta kapitel som direkt innehav.

2 §

På en försäkringsförening som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland tillämpas bestämmelserna i 4 och 5 §, 7 § 1, 3 och 4 mom. samt 8, 11 och 12 § i detta kapitel och i 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelserna i 6 §, 7 § 2—4 mom. och 8, 11 och 12 § i detta kapitel och i 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen tillämpas på en försäkringsförening vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i tredjeland.

På en försäkringsförening vars moderföretag är en mångbranschholdingsammanslutning tillämpas bestämmelserna i 8, 11 och 12 § i detta kapitel och i 24 § i lagen om Finansinspektionen.

Dessutom tillämpas på försäkringsföreningar som avses i 1 och 2 mom. vad som i 26 kap. 6—10 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om verksamhetskapital som ska användas vid beräkning av den jämkade solvensen och om beräkning av detta kapital, beräkning av det jämkade verksamhetskapitalet, begränsning av anknutna försäkringsföretags verksamhetskapital, det jämkade verksamhetskapitalets minimibelopp och undantag i fråga om beaktandet av anknutna företags verksamhetskapital.

3 §

Finansinspektionen får besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på ett företag som omfattas av extra tillsyn, om företaget är av ringa intresse med hänsyn till syftet med den extra tillsyn över försäkringsföreningar som föreskrivs i detta kapitel eller om det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företagets finansiella situation omfattas av den extra tillsynen med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkringsföreningar.

Om en försäkringsholdingsammanslutning, ett utländskt återförsäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland eller en mångbranschholdingsammanslutning som är moderföretag som dotterföretag har försäkringsföretag som erhållit koncession i Finland och i minst en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på en finsk försäkringsförening som omfattas av den extra tillsynen, förutsatt att den extra tillsynen över försäkringsgruppen i fråga har ordnats av en myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp och att den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i staten i fråga ger Finansinspektionen alla uppgifter som behövs för den extra tillsynen över försäkringsgruppen.

5 §

För den extra tillsynen över en försäkringsförening enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel ska föreningen utföra en beräkning av den jämkade solvensen som ska omfatta anknutna försäkringsföretag. Beräkningen ska tillställas Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.

Finansinspektionen får medge en försäkringsförening undantag från skyldigheten att beräkna den jämkade solvensen, om den är ett företag som är anknutet till ett annat finskt försäkringsföretag eller till en finsk försäkringsholdingsammanslutning och har beaktats vid beräkningen av den jämkade solvensen för det delägande försäkringsföretaget eller den delägande försäkringsholdingsammanslutningen. Undantag får medges endast om de poster som får ingå i verksamhetskapitalet för de försäkringsföretag som omfattas av beräkningen av jämkad solvens är på ett ändamålsenligt och av Finansinspektionen godkänt sätt fördelade mellan ovan nämnda företag.

6 §

En finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag till en försäkrings-

förening enligt 2 § 2 mom. i detta kapitel ska för den extra tillsynen utföra en beräkning av den jämkade solvensen som ska omfatta anknutna försäkringsföretag i moderföretaget. Om en försäkringsförenings moderföretag är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i tredjeland, ska en försäkringsförening som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen ska tillställas Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.

Finansinspektionen kan besluta att den beräkning av den jämkade solvensen som avses i denna paragraf ska utföras endast när moderföretaget är yttersta moderföretag i en försäkringsgrupp som omfattas av extra tillsyn.

6 a §

På ansökan av en försäkringsförening och med Finansinspektionens samtycke kan den jämkade solvensen fastställas på grundval av koncernbokslutet. På fastställande av den jämkade solvensen på grundval av koncernbokslutet ska bestämmelserna i detta kapitel och i 26 kap. 6—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas.

I det fall som avses i 1 mom. är det jämkade verksamhetskapitalet det verksamhetskapital enligt 10 a kap. som fastställts på grundval av koncernbokslutet. I fråga om de poster som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet ska bestämmelserna i 26 kap. 7, 8 och 10 § i försäkringsbolagslagen och i fråga om verksamhetskapitalets minimibelopp bestämmelserna i 26 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen beaktas.

Minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapital som fastställs på grundval av koncernbokslutet är

1) det minimibelopp av det jämkade verksamhetskapitalet som avses i 26 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen, varvid de proportionella andelarna i 2 punkten i den paragrafen är de andelar som använts när koncernbokslutet upprättades, eller

2) det minimibelopp av verksamhetskapitalet som beräknats på grundval av uppgifterna i koncernbokslutet och som bestäms enligt denna lag och de bestämmelser om minimibeloppet av verksamhetskapitalet i försäkringsbolagslagen som tillämpas med stöd av den.

8 §

Finansinspektionen ska övervaka transaktioner mellan en försäkringsförening och ett företag som är anknutet till försäkringsföreningen, ett ägarföretag i försäkringsföreningen och ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsföreningen.

Dessutom ska Finansinspektionen övervaka transaktioner mellan en försäkringsförening och en fysisk person som har ägarintresse i försäkringsföreningen eller i ett företag som är anknutet till försäkringsföreningen, i ägarföretag i försäkringsföreningen eller i ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsföreningen.

Vid tillsynen ska särskild uppmärksamhet fästas vid transaktioner som gäller lån, borgen samt förbindelser utanför balansräkningen, poster som får ingå i verksamhetskapitalet, investeringar, återförsäkringsrörelse och avtal om delade kostnader.

En försäkringsförening ska underrätta Finansinspektionen minst en gång om året om betydande transaktioner enligt 1—3 mom. på det sätt som Finansinspektionen närmare bestämmer. Om det på grundval av dessa uppgifter framgår att föreningens solvens äventyras eller riskerar att äventyras, ska föreningen inom en av Finansinspektionen bestämd tid för godkännande tillstålla inspektionen en plan för att återställa en sund solvensställning.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iaktas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

13 kap.

Likvidation och konkurs

6 §

Har försäkringsföreningen inte före utgången av den i 3 § 1 mom. angivna fristen uppfyllt de i 5 § 1 mom. avsedda krav som

ställs på verksamhetskapitalet eller det egna kapitalet, ska föreningsstämman besluta att föreningen ska träda i likvidation och upplösas. Fattar föreningsstämman inte detta beslut, ska Finansinspektionen förordna att föreningen träder i likvidation och upplöses.

Till styrelsens förslag till beslut ska fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 5 § samt revisorernas utlåtande om dem.

11 §

När föreningsstämman eller Finansinspektionen fattar beslut om likvidation, ska samtidigt en eller flera likvidatorer utses i stället för styrelse, verkställande direktör och eventuellt förvaltningsråd. Finansinspektionen har dessutom rätt att förordna en likvidator. Vad som i denna lag föreskrivs om styrelsen och styrelsemedlemmarna tillämpas också på likvidatorerna, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

Saknar en försäkringsförening som trätt i likvidation i registret införda behöriga likvidatorer, ska Finansinspektionen förordna likvidatorerna. Förordnande kan sökas av den vars rätt kan vara beroende av att föreningen har en företrädare.

16 §

Efter den dag som anges i den offentliga stämningen på försäkringsföreningens borgenärer ska likvidatorn betala alla kända skulder. Om en skuld är tvistig eller om den inte förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, ska behövliga medel reserveras, om föreningens tillgångar förslår till detta. Därefter ska garantikapitalet jämte ränta återbetalas. De återstående tillgångarna ska delas mellan delägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna. I stadgarna kan det föreskrivas att om de tillgångar som ska skiftas är ringa kan även annat beslut fattas om deras användning.

Vill en delägare klandra skiftet, ska talan mot föreningen väckas inom tre månader efter det att slutredovisningen lades fram på föreningsstämman.

Har en delägare inte inom fem år efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman anmält sig för att lyfta sin skiftesandelen, har han förlorat sin rätt därtill.

Är skiftesandelen ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan Finansinspektionen på anmälan av likvidatorerna förordna att den ska tillfalla staten. I annat fall ska 19 § tillämpas.

23 §

Försäkringsföreningens föreningsstämman eller Finansinspektionen är behörig att besluta om likvidation avseende en finsk försäkringsförening. En finsk domstol är behörig att besluta om konkurs. Beslutet kan fattas utan föregående, i 12 kap. 6 c § avsedda åtgärder eller efter det att dessa åtgärder har vidtagits.

24 §

Vid likvidation eller konkurs har försäkringsfordringarna på lika grunder samma förmånsrätt till försäkringsföreningens tillgångar som innehavare av handfången pant enligt lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) har till den pantsatta egendomen (*förmånsrätt för försäkringsfordringar*).

29 §

I fråga om en försäkringsförenings likvidation och konkurs ska dessutom tillämpas vad som i 23 kap. 2 § 2 mom., 7 § 2 mom., 8 § 3 mom., 9 § 2 mom., 11 § 2 och 4 mom. och 12 § 1 och 3 mom. i försäkringsbolagslagen bestäms om likvidation avseende försäkringsbolag och likvidatorns uppgifter.

30 §

På rättsverkningarna av ett sådant förbud att överlåta och pantsätta en försäkringsförenings egendom som avses i 12 kap. 6 c § och av ett likvidations- och konkursförfarande tillämpas dessutom vad som i 24 kap. i försäkringsbolagslagen bestäms om tillämplig lag i fråga om rättsverkningarna av förbud att överlåta och pantsätta försäkringsbolags egendom och av likvidations- och konkursförfarande.

14 kap.

Fusion

3 §

Styrelserna för de föreningar som deltar i fusionen ska uppgöra en skriftlig fusionsplan som ska dateras och undertecknas.

Fusionsplanen ska uppta

1) firmor, registernummer, adresser och hemorter för de föreningar som deltar i fusionen,

2) vid absorptionsfusion, förslag till ändring av den övertagande föreningens stadgar samt, vid kombinationsfusion, förslag till stadgar för den förening som ska bildas samt till förfarande vid val av dess styrelsemedlemmar och förvaltningsrådsmedlemmar och revisorer,

3) förslag till eventuellt delägarskap i den övertagande föreningen för andra än i 1 § 3 mom. avsedda delägare i den överlåtande föreningen, förslag till annat eventuellt vederlag till delägarna för fusionen samt förslag till vederlag till andra garantiandelsägare i den överlåtande föreningen och med dem jämställbara personer,

4) utredning om kapitallån vilkas borgenärer kan motsätta sig beviljande av ett tillstånd som avses i 12 §,

5) utredning om de garantiandelar som den överlåtande föreningen äger i den övertagande föreningen, för varje slag av garantiandel garantiandelarnas antal och sammanlagda nominella belopp och den i balansräkningen upptagna anskaffningsutgiften för garantiandelarna,

6) vid absorptionsfusion, förslag till nyemission och avyttring av egna garantiandelar då dessa åtgärder behövs för betalning av vederlaget samt, vid kombinationsfusion, förslag till garantikapital i den övertagande föreningen,

7) förslag till tidpunkt och andra villkor för skifte av vederlaget,

8) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer i fusionen deltagande föreningars förvaltningsrådsmedlemmar och styrelsemedlemmar, verkställande direktör, revisor och en revisor som är verksam som oberoende sakkunnig,

9) utredning om orsaken till fusionen samt grunderna för bestämmande av vederlaget och därmed sammanhängande väsentliga värderingsproblem,

10) förslag till den planerade registreringstidpunkten för verkställande av fusionen,

11) utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

12) utredning om att den övertagande försäkringsföreningen efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och solvenskraven i 10 a kap.,

13) utredning om den överlåtande föreningens tillgångar, skulder och eget kapital och om de omständigheter som påverkar värderingen av dem, om den effekt som fusionen planeras få på den övertagande föreningens balansräkning och om de bokföringsmetoder som ska tillämpas på fusionen,

14) utredning om vilka företagsinteckningar enligt företagsinteckningslagen (634/1984) egendomen i de föreningar som deltar i fusionen omfattas av.

Om inte något annat bestäms i detta kapitel, tillämpas på förslag som avses i 2 mom. 6 punkten vad som i 4 kap. bestäms om nyemission samt vad som i 5 a kap. bestäms om avyttring av egna garantiandelar.

Fusionsplanen behöver inte åtföljas av en sådan utredning som avses i 2 mom. 9 punkten, om samtliga delägare i de föreningar som deltar i fusionen och Finansinspektionen samtycker till att en utredning inte utarbetas.

4 §

De föreningar som deltar i fusionen ska anmäla fusionsplanen för registrering inom en månad från det att planen undertecknades. Fusionen förfaller, om anmälan inte görs inom den föreskrivna tiden eller om registrering vägras. Anmälan ska åtföljas av ett utlåtande som avses i 5 § och de bilagor som avses i 6 §.

Anmälan ska göras gemensamt av de föreningar som deltar i fusionen.

4 a §

De borgenärer vars fordran på den överlåtande föreningen har uppkommit före registreringen av fusionsplanen har rätt att motsätta sig fusionen. Sådan rätt har även de borgenä-

rer vars fordran får indrivnas utan dom eller beslut på det sätt som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter och vars fordran har uppkommit senast den dag som avses i 2 mom.

Registermyndigheten ska på ansökan av den överlåtande föreningen utfärda en kallelse på de borgenärer som avses i 1 mom. Deras rätt att motsätta sig fusionen med ett skriftligt meddelande till registermyndigheten senast den dag som nämns i kallelsen ska framgå av kallelsen. Ansökan om kallelse ska göras inom fyra månader från registreringen av fusionsplanen, annars förfaller fusionen. Registermyndigheten ska publicera kallelsen i den officiella tidningen senast tre månader före den utsatta dagen och registrera kallelsen på tjänstens vägnar.

På ansökan av den övertagande föreningen ska kallelse utfärdas också på den övertagande föreningens borgenärer, om fusionen enligt ett sådant utlåtande av en revisor som avses i 5 § kan äventyra betalningen av den övertagande föreningens skulder. På den övertagande föreningens borgenärer tillämpas då det som i detta kapitel föreskrivs om den överlåtande föreningens borgenärer.

4 b §

Försäkringsföreningen ska senast en månad före den föreskrivna dagen sända ett skriftligt meddelande om kallelsen till de av sina kända borgenärer som avses i 4 a § 1 mom. och vars fordringar har uppkommit före registreringen av fusionsplanen. Om en garantiandelsägare i den överlåtande föreningen har krävt inlösen i enlighet med 12 §, ska borgenärerna underrättas om det antal aktier och rättigheter som kravet avser. Meddelandet kan sändas först efter den föreningsstämma som beslutat om fusionen. Om bolagets samtliga garantiandelsägare har meddelat att de avstår från sin lösningsrätt eller om de inte annars har rätt till inlösen, kan meddelandet dock sändas tidigare.

6 §

Till fusionsplanen ska i fråga om varje förening som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för de tre

föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om fusionen, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut och en verksamhetsberättelse, som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och reviderats med iakttagande av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut och verksamhetsberättelser, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om fusionen och fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen inte behandlas av föreningsstämman,

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, verksamhetsberättelsen och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 5 §,

6) Finansinspektionens samtycke enligt 3 § 4 mom. och 5 § 4 mom.,

7) de beslut om utbetalningar av medel som varje i fusionen deltagande förening eventuellt har fattat efter bolagets senaste räkenskapsperiod.

Finansinspektionens samtycke

11 §

Inom en månad efter det att fusionsplanen har undertecknats ska de försäkringsföreningar som deltar i fusionen ansöka om Finansinspektionens samtycke till fusionsplanen och om fastställelse av den ändring av stadgarna som fusionen kräver samt, vid kombinationsfusion, av den nya föreningens stadgar.

Vid fusion av försäkringsföreningar ska den övertagande föreningen i samband med den ansökan som avses i 1 mom. ansöka om att Finansinspektionen fastställer de grunder

för överföring av utjämningsbeloppet som beror på fusionen.

När det gäller ansökan om fusion ska Finansinspektionen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredning ska avslås, på den övertagande föreningens bekostnad låta kungöra saken i den officiella tidningen. I kungörelsen ska de försäkringsborgenärer i den överlåtande föreningen som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Kungörelse ska utfärdas också på försäkringsborgenärerna i den övertagande föreningen, om fusionen enligt ett utlåtande som avses i 5 § är ägnad att äventyra betalningen av föreningens skulder. Finansinspektionen ska förplikta den överlåtande föreningen att utan dröjsmål informera om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på den överlåtande föreningens hemort samt dessutom enligt vad Finansinspektionen vid behov bestämmer.

Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om

1) fusionen inte äventyrar de försäkrade förmånerna, och

2) fusionen inte anses äventyra möjligheterna att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsföreningens verksamhet.

Finansinspektionen har rätt att till samtycket foga sådana villkor som är nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsföreningens verksamhet.

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådskannde ordning.

Om samtycke inte söks inom föreskriven tid eller om det vägras och beslutet om vägran vinner laga kraft, förfaller fusionen.

Inlösen av garantiandelar

12 §

Garantiandelsägarna i den överlåtande för-

eningen kan på den föreningsstämma som beslutar om fusionen kräva inlösen av sina garantiandelar, och de ska ges möjlighet att kräva inlösen innan beslutet om fusion fattas. Bara de garantiandelar kan lösas in som har anmälts för registrering i garantiandelsboken före föreningsstämman eller senast på den sista anmälningsdagen. En förutsättning är dessutom att den som kräver inlösen röstar mot fusionsbeslutet.

Om någon överenskommelse om inlösenrätten till garantiandelar eller om villkoren för inlösen inte nås med den övertagande föreningen, ska ärendet med iakttagande av vad som föreskrivs i 16 kap. 4 § om behandling i skiljeförfarande överlämnas till skiljemän för avgörande. Garantiandelsägarna ska inleda ärendet senast en månad efter föreningsstämman. Efter att ärendet inletts har garantiandelsägarna bara rätt till lösenbeloppet. Om det senare under förfarandet fastställs att de inte har rätt till inlösen, har de rätt till fusionsvederlag i enlighet med fusionsplanen. Om fusionen förfaller leder detta till att också inlösenförfarandet förfaller.

Lösenbeloppet är garantiandelens gängse pris omedelbart före fusionsbeslutet. När lösenbeloppet fastställs beaktas inte den negativa effekt som fusionen eventuellt har på värdet av den överlåtande föreningens garantiandelar. På lösenbeloppet ska en årlig ränta som svarar mot den referensränta enligt 12 § i räntelagen som gäller vid den aktuella tidpunkten betalas ut för tiden från fusionsbeslutet till dess att lösenbeloppet betalas.

Lösenbeloppet ska betalas inom en månad från det att domen vunnit laga kraft, dock inte förrän verkställandet av fusionen har registrerats.

Den övertagande föreningen svarar för att lösenbeloppet betalas. Den överlåtande föreningen ska genast underrätta den övertagande föreningen om lösningsanspråk.

Anmälan om verkställande av fusion samt fusionens rättsverkningar

15 §

De föreningar som deltar i fusionen ska till registermyndigheten göra anmälan om verkställande av fusionen inom sex månader från

Finansinspektionens samtycke. Om anmälan inte görs inom utsatt tid förfaller fusionen.

Anmälan om verkställande av fusion ersätter vid absorptionsfusion den registeranmälan som avses i 4 kap. 7 § samt vid kombinationsfusion den registeranmälan som avses i 2 kap. 10 §. I övrigt ska i fråga om registrering av nyemission som behövs för erläggande av vederlag tillämpas 4 kap. samt i fråga om registrering av övertagande förening 2 kap.

Till anmälan ska fogas de i fusionen deltagande föreningarnas styrelsemedlemmars och verkställande direktörers försäkran samt revisorernas intyg om att den övertagande föreningen genom registreringen av fusionen får full betalning för det belopp som upptas i föreningens eget kapital för de garantiandelar som ges som vederlag. Dessutom ska anmälan åtföljas av en försäkran från de i fusionen deltagande föreningarnas styrelsemedlemmar och verkställande direktörer om att denna lag har iakttagits vid fusionen, de i fusionen deltagande föreningarnas beslut om fusionen och ett intyg över Finansinspektionens samtycke.

Registermyndigheten ska registrera fusionen, om ingen borgenär har motsatt sig den eller om borgenärerna enligt en domstols dom har fått betalning eller betryggande säkerhet för sina fordringar.

Om en borgenär har motsatt sig fusionen, ska registermyndigheten genast informera föreningen om detta efter den utsatta dagen. Fusionen förfaller då en månad efter den utsatta dagen. Registermyndigheten ska dock skjuta upp behandlingen av ärendet, om föreningen inom en månad från den utsatta dagen visar att den har väckt talan för fastställelse av att borgenären har fått betalning eller betryggande säkerhet för sin fordran, eller om föreningen och borgenären tillsammans begär att behandlingen av ärendet ska skjutas upp.

Har i flera än en av de i fusionen deltagande föreningarnas egendom fastställts företagsinteckning enligt företagsinteckningslagen, får fusionen inte registreras utan att föreningarnas och inteckningshavarnas avtal om reglering av inteckningarnas företrädesrätt samtidigt registreras på ansökan.

Vid registreringen ska den planerade registreringstidpunkten för verkställande av fusionen beaktas, om det inte föreligger något hinder för detta och tidpunkten inte infaller senare än fyra månader från anmälan.

Det som föreskrivs om borgenärer i denna paragraf gäller inte försäkringsborgenärer.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

1 §

En försäkringsförening (*överlåtande förening*) kan överlåta sitt försäkringsbestånd till en annan försäkringsförening (*övertagande förening*) eller till ett försäkringsbolag (*övertagande bolag*). När försäkringsbestånd överlåts till ett försäkringsbolag, tillämpas bestämmelserna om övertagande förening i detta kapitel på det övertagande bolaget.

Vid överlåtelse av en del av försäkringsbeståndet tillämpas vad som bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet.

Om försäkringsbeståndet överlåts till ett försäkringsbolag, iakttas dessutom vad som i 21 kap. i försäkringsbolagslagen bestäms om överlåtelse av försäkringsbeståndet eller någon del därav.

Också den del av den överlåtande föreningens utjämningsbelopp som svarar mot det försäkringsbestånd som ska överlåtas ska överföras på den övertagande föreningen eller det övertagande bolaget.

3 §

Styrelserna för den överlåtande och den övertagande föreningen ska göra upp en skriftlig plan för överlåtelsen av försäkringsbeståndet, vilken ska dateras och undertecknas.

Planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska uppta

1) den överlåtande och den övertagande föreningens firma, registernummer, adress och hemort,

2) förslag till ändring av den övertagande föreningens stadgar,

3) förslag till delägarskap i den övertagande föreningen eller i ett ömsesidigt för-

säkringsbolag, vilket baserar sig på direktförsäkringar som ska överlåtas, och till eventuellt delägarskap, som baserar sig på återförsäkringar som ska överlåtas,

4) förslag till eventuellt vederlag för överlåtelse av försäkringsbeståndet och till villkor för vederlaget,

5) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer den överlåtande och den övertagande föreningens förvaltningsrådsmedlemmar och styrelsemedlemmar, verkställande direktör, revisor och en revisor som är verksam som oberoende sakkunnig,

6) utredning om orsaken till överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

7) utredning om det försäkringsbestånd som ska överlåtas och den egendom som enligt avtal ska överföras som täckning för beståndet,

8) förslag till planerad ikraftträdelsetidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

9) utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

10) utredning om att den överlåtande försäkringsföreningen, som inte försatts i likvidation, och den övertagande försäkringsföreningen efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning av ansvarsskuld i 10 kap. och solvenskraven i 10 a kap.

9 §

Inom en månad från det att planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har undertecknats ska försäkringsföreningarna ansöka om Finansinspektionens samtycke till planen och om fastställelse av den ändring av stadgarna som överlåtelsen av försäkringsbeståndet kräver.

I samband med den ansökan som avses i 1 mom. ska den övertagande och den överlåtande föreningen ansöka om att Finansinspektionen fastställer grunderna för överföring av utjämningsbeloppet.

När det gäller ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet ska Finansinspektionen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredning ska avslås, på den övertagande föreningens bekostnad låta kungöra saken i den officiella tidningen. I kungörelsen ska de för-

säkringsborgenärer för försäkringar i det försäkringsbestånd som överläts vilka önskar framställa anmärkningar mot ansökningsuppsättningen framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Kungörelsen ska också utfärdas på övriga försäkringsborgenärer i den överlåtande föreningen, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt ett utlåtande som avses i 4 § är ägnad att äventyra betalningen av den överlåtande föreningens skulder. Kungörelsen ska också utfärdas på försäkringsborgenärerna i den övertagande föreningen, om överlåtelsen enligt det nämnda utlåtandet är ägnad att äventyra betalningen av den övertagande föreningens skulder. Finansinspektionen ska förplikta den överlåtande föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på den överlåtande föreningens hemort samt dessutom på det sätt som Finansinspektionen vid behov bestämmer.

Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om

1) överlåtelsen av försäkringsbeståndet inte äventyrar de försäkrade förmånerna, och

2) överlåtelsen av försäkringsbeståndet inte anses äventyra möjligheterna att iakttasunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsföreningens verksamhet.

Finansinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som behövs för att trygga de försäkrade förmånerna och iakttagandet av sunda och försiktiga affärsprinciper i försäkringsföreningens verksamhet.

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

15 kap.

Skadeståndsskyldighet

1 §

En styrelsemedlem, en medlem av förvaltningsrådet och verkställande direktören ska ersätta skada som de i sitt uppdrag, i strid

med den omsorgsplikt som föreskrivs i 1 kap. 6 d §, uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat föreningen.

En stiftare, styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet och verkställande direktören är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag annars genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser i stadgarna uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat föreningen, en delägare eller någon annan.

Om skadan har orsakats genom överträdelse av denna lag på annat sätt än endast genom överträdelse av den princip som avses i 1 kap. 6 d §, eller om skadan har orsakats genom överträdelse av en bestämmelse i stadgarna, anses skadan ha orsakats av oaktsamhet, om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Detsamma gäller skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en sådan närstående person som avses i 8 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

3 §

En delägare ska ersätta en skada som han genom att medverka till överträdelse av denna lag eller stadgarna uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat föreningen, en annan delägare eller någon annan.

Skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en sådan närstående person som avses i 8 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen anses ha orsakats av oaktsamhet, om inte delägaren visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt.

3 a §

Stämмоordföranden ska ersätta skada som han eller hon i sitt uppdrag genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser i stadgarna uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat föreningen, en delägare eller någon annan.

5 §

Beslut om väckande av skadeståndstalan för föreningens räkning med stöd av 1, 3 eller 3 a § i detta kapitel eller 51 § i revisionslagen fattas av föreningsstämman. Styrelsen har dock rätt att besluta om väckande av skadeståndstalan på grund av en straffbar gärning.

Föreningsstämmans beslut om beviljande av ansvarsfrihet eller avstående från att väcka talan hindrar inte föreningen att väcka talan, om föreningsstämman inte i bokslutet eller i revisionsberättelsen eller annars lämnats väsentligen riktiga och fullständiga uppgifter om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

Om föreningen försätts i konkurs på ansökan som gjorts inom två år från föreningsstämmans beslut om att bevilja ansvarsfrihet eller om att inte väcka talan, får konkursboet föra talan utan hinder av detta beslut.

6 §

En eller flera delägare har med rätt att i sitt eget namn föra skadeståndstalan för försäkringsföreningens räkning trots 5 § 1 och 2 mom., om det när talan väcks är sannolikt att föreningen inte ser till att skadeståndsanspråket fullföljs och att kändena då innehar minst en tiondel av samtliga röster.

Föreningen ska ges tillfälle att bli hörd, om detta inte är uppenbart onödigt. De delägare som för talan svarar själva för rättegångskostnaderna men har rätt att få dem ersatta av föreningen, om de medel som genom rättegången vunnits till föreningen räcker till för ändamålet.

Om den ersättningskyldige genom beslut av föreningsstämman har beviljats ansvarsfrihet, ska talan väckas inom tre månader från beslutet. Om det vid samma föreningsstämma så som föreskrivs i 9 kap. 6 § har lagts fram ett förslag om särskild granskning och det har biträts, kan talan dock alltid väckas inom tre månader från det att granskningsyttrandet har lagts fram på föreningsstämman eller ansökan om förordnande av en granskare avslagits.

En delägare har inte rätt att få ersättning för en skada som orsakats föreningen.

På begäran av delägarna är föreningen skyldig att utreda om kändena i ett fall som avses i 1 mom. innehar minst en tiondel av samtliga röster och att utfärda ett intyg över detta.

7 §

Talan på föreningens vägnar kan med stöd av 1, 3 eller 3 a § i detta kapitel eller 51 § i

revisionslagen, om inte talan grundas på en straffbar gärning, inte väckas mot

1) en stiftare sedan fem år förflutit från det att beslutet om bildande av föreningen fattades vid den konstituerande stämman,

2) en styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet eller verkställande direktören sedan fem år förflutit från utgången av den räkenskapsperiod under vilken det beslut fattades eller den åtgärd vidtogs varpå talan grundas,

3) en revisor sedan fem år förflutit från det att den revisionsberättelse, det utlåtande eller det intyg avgavs eller utfärdades varpå talan grundas, eller

4) en delägare eller stämмоordföranden sedan fem år förflutit från det beslut eller den åtgärd varpå talan grundas.

Har tiden för väckande av talan på föreningens vägnar löpt ut, kan i 5 § 3 mom. nämnd talan inte väckas sedan en månad förflutit från den i konkursen bestämda bevakningsdagen.

8 §

I stadgarna kan inte föreningens rätt till skadestånd enligt 1, 3 och 3 a § i detta kapitel eller 51 § i revisionslagen begränsas, om skadan

1) har orsakats genom överträdelse av sådana bestämmelser i denna lag från vilka avvikelser inte får göras genom en bestämmelse i stadgarna, eller

2) annars har orsakats uppsåtligen eller av grov oaktsamhet.

Genom stadgarna kan föreningens rätt till skadestånd begränsas endast med samtycke av alla delägare.

Stadgarna får inte innehålla en begränsning av den rätt till skadestånd eller den talerätt som en delägare eller någon annan har enligt detta kapitel eller enligt 51 § i revisionslagen.

16 kap.

Särskilda stadganden

3 §

När talan om klander av föreningsstämmans beslut har väckts, kan domstolen på kärandens yrkande innan målet avgörs för-

ordna att beslutet inte får verkställas. Över sådant avgörande får besvär inte anföras särskilt.

Domstolen ska på tjänstens vägnar utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sitt avgörande samt även registermyndigheten, om föreningsstämmans beslut är sådant att registeranmälan därom ska göras enligt lag. Domstolen ska också göra registeranmälan om att dess avgörande har vunnit laga kraft.

4 §

En bestämmelse i stadgarna om behandling av tvister i skiljeförfarande är enligt vad som föreskrivs i lagen om skiljeförfarande på samma sätt som ett skiljeavtal bindande för föreningen, en garantiandelsägare, styrelsen, förvaltningsrådet, en styrelsemedlem, en förvaltningsrådsmedlem, verkställande direktören och en revisor. En bestämmelse i stadgarna om behandling av sådana tvistemål i skiljeförfarande som gäller lösningsrätt eller lösenbelopp till följd av en sådan inlösenklausul som avses i 3 kap. 3 § är på motsvarande sätt bindande för parterna i tvistemålet.

En sådan bestämmelse i stadgarna som avses i 1 mom. tillämpas dock bara när grunden för talan har uppkommit efter det att bestämmelsen registrerades.

Om en tvist mellan föreningen och styrelsen hänskjuts till skiljemän ska vad som i 2 § 2 och 3 mom. sägs om tillsättande av ombud och beräkning av viss tid tillämpas.

6 §

Om skyldigheten enligt 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen att tillställa registermyndigheten handlingar inte fullgörs, kan myndigheten ålägga verkställande direktören eller en styrelsemedlem att vid vite tillställa registermyndigheten dem inom en av denna utsatt tid.

I ett beslut som registermyndigheten utsatt vite genom får ändring inte sökas genom besvär.

7 §

Den som uppsåtligen

1) bedriver försäkringsrörelse i strid med 1 kap. 4 § eller 5 § 1 mom., eller

2) meddelar nya försäkringar i strid med 13 kap. 28 § eller i strid med en begränsning som förordnats enligt 27 § i lagen om Finansinspektionen,

ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsrörelse* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Allmänna åklagaren ska innan åtal väcks i ett brott som avses i 1 mom. ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig i ärendet. När domstolen behandlar brottmålet ska den ge Finansinspektionen tillfälle att bli hörd.

8 §

Den som uppsåtligen

1) är mellanhand för någon annan i syfte att kringgå en bestämmelse i denna lag eller i stadgarna om begränsning av rösträtten,

2) bryter mot vad denna lag föreskriver om utarbetande av revisionsberättelse,

3) i strid med ett förbud som Finansinspektionen meddelar med stöd av 12 kap. 6 c § överlåter eller pantsätter egendom i föreningens besittning,

4) bryter mot bestämmelserna om utlåtan- den som ska utarbetas av en revisor som är verksam som oberoende sakkunnig,

5) delar ut föreningens medel i strid med denna lag,

6) ställer säkerhet i strid med 11 kap 10 §, eller

7) bryter mot förbudet i 3 kap. 2 a § 1 mom. att ta upp en försäkringsförenings värdepapper till offentlig handel enligt värdepappersmarknadslagen,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsföreningsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

9 §

Den som uppsåtligen

1) vid utgivande av garantiandelsbrev eller interimisbevis förfar i strid med denna lag,

2) bryter mot bestämmelsen om att föreningsstämmans protokoll ska hållas tillgängligt,

3) försummar att föra garantiandelsbok eller garantiandelsägarförteckning eller att hålla dem tillgängliga,

4) förvärvar garantiandelar utan att anmäla dem enligt 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen eller förvärvar garantiandelar i strid med ett av Finansinspektionen med stöd av denna lag eller 4 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen givet förbud,

5) bryter mot bestämmelserna om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse till registermyndigheten enligt 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag ska lämnas till Finansinspektionen,

6) försummar att iaktta vad som i 2 kap. 9 § 1 mom. 1—3 punkten bestäms om förut- sättningarna för beslutsfattande vid den konstituerande stämman, eller

7) bryter mot vad som i denna lag föreskrivs om upprättande av bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut, mellanbokslut eller bokslut enligt 13 kap. 5 § 1 mom. eller om avgivande av slutredovisning vid försäkringsföreningars fusion eller likvidation,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *försäkringsföreningsförseelse* dömas till böter.

För försäkringsföreningsförseelse ska också den dömas som av grov oaktsamhet förfar på det sätt som avses i 1 mom. 7 punkten.

10 §

Den som i egenskap av anställd hos en försäkringsförening eller dess tjänsteföretag eller som i egenskap av medlem eller suppleant i dessas organ eller som vid utförande av någon uppgift på uppdrag av en försäkringsförening eller som i egenskap av anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ eller som i egenskap av sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller som med stöd av 2—5 mom. har fått veta något om försäkringsföreningens, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller fått kännedom om en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån sekretessen gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs

eller om inte något annat bestäms i lag. Sådana uppgifter om en kund som omfattas av sekretess får, med undantag för föreningsstämmans röstlängd, inte heller lämnas till föreningsstämman eller till delägare som deltar i stämman.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringssekretessen till

1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden,

3) andra EES-staters myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamhet eller över finansmarknaden,

4) revisorer för försäkringsföreningar,

5) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över organ som deltar i försäkringsföretags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) EES-staters myndigheter och organ som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iaktas och för undersökningen av överträdelser,

10) Finlands eller någon annan EES-stats centralbank och andra organ med liknande uppdrag i egenskap av penningpolitisk myndighet och till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,

11) myndigheter och organ enligt 3—8 punkten i andra stater än EES-stater för utfö-

rande av tillsynsuppdrag, om den information som ska lämnas i staten i fråga omfattas av sekretess på det sätt som avses i 1 mom.

Social- och hälsovårdsministeriet får bara lämna ut information som behövs för att de myndigheter som nämns i 2 mom. ska kunna utföra sina respektive uppdrag.

Trots bestämmelserna i 1 mom. har en försäkringsförening rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

1) till en annan försäkringsanstalt för ordnande av återförsäkring,

2) till försäkringsföreningens tjänsteföretag eller till den som sköter en av försäkringsföreningen given uppgift på grundval av ett uppdrag,

3) till en försäkringsanstalt som hör till samma koncern eller samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsföreningen för skötsel av ersättningsärenden, ingående av försäkringsavtal och skötsel av andra uppgifter som är nödvändiga vid bedrivande av försäkringsrörelse; vad som i denna punkt bestäms om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999),

4) till den som är anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ för skötsel av ärenden som förelagts organet i fråga,

5) till en annan försäkringsanstalt eller skadevårdaren för utövande av försäkringsföreningens regressrätt samt till en annan försäkringsanstalt för utredande av olika försäkringsanstalters ansvar vid ett och samma försäkringsfall,

6) till andra försäkringsanstalter om brott som riktats mot försäkringsföreningen samt om skador som anmälts till den för något viktigt intresse i anslutning till förebyggande av brott mot försäkringsanstalter och om datasekretessnämnden har beviljat tillstånd enligt 43 § 3 mom. i personuppgiftslagen för detta,

7) för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skydd sekretess har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta ska fogas de före-

skrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,

8) till finska åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott samt till myndigheter eller organ som avses i 1 mom.; uppgifter som avser hälsotillstånd får dock lämnas ut endast till en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning samt ställande under åtal av bedrägeribrott som riktas mot en försäkrings- eller pensionsanstalt, samt

9) till registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet, dock så att bara sådana uppgifter kan lämnas ut som den som bedriver kreditupplysningsverksamhet får registrera i kreditupplysningsregistret eller i övrigt behandla i kreditupplysningsyfte.

Utöver vad som bestäms i 4 mom. får en försäkringsförening lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som behövs för marknadsföring samt kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett sådant företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som försäkringsföreningen. Vad som i detta moment bestäms om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Vad som i 4 mom. 4 punkten föreskrivs om försäkringsföreningarnas rätt att lämna ut uppgifter gäller också sådana nämnder och sådana organ inom försäkringsbranschen som avses i 4 mom. 4 punkten.

En försäkringsförening kan i situationer som avses i 4 mom. lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för skötseln av ärendena i fråga.

Denna lag träder i kraft den 30 december 2009.

Denna lag ska följas i stället för de bestämmelser i en försäkringsförenings stadgar som strider mot den. Om stadgarna inte motsvarar kraven i lagen, ska styrelsen lägga fram ett förslag för föreningen om att de ska ändras i överensstämmelse med lagen. Anhållan om att Finansinspektionen ska fastställa ändringarna i stadgarna ska lämnas in senast tre år efter det att lagen har trätt i kraft. Finansin-

spektionen kan vid vite förplikta föreningen att fullgöra sin skyldighet. Andringarna i stadgarna ska anmälas för registrering senast tre månader efter Finansinspektionens beslut.

Om en försäkringsförening har tagit in bestämmelser om delägarskap för garantiansägare i stadgarna före denna lags ikraftträdande, ska det som i 2 mom. föreskrivs om stadgarna tillämpas på dem.

Om ett stämmobeslut har fattats före lagens ikraftträdande, ska den lag som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas på ärendet och tillhörande registreringar och på övriga förfaranden. Om ett stämmobeslut fattas efter lagens ikraftträdande, ska denna lag tillämpas på stämmokallelse, stämmohandlingar och anmälan och deltagande i föreningsstämman redan före lagens ikraftträdande.

Trots bestämmelserna i 1 kap. 2 § 1 mom. är ägare till sådana garantiandelar som tecknats innan denna lag trädde i kraft delägare i en försäkringsförening endast om så föreskrivs i stadgarna.

Trots bestämmelserna i 1 kap. 3 § 1 mom. ansvarar även en försäkringsförenings garantiandsägare som är delägare för sådana förpliktelser för föreningen som har uppkommit före lagens ikraftträdande.

Om en bestämmelse i stadgarna som gäller förvaltningsrådet har anmälts för registrering före lagens ikraftträdande, har förvaltningsrådet rätt att välja styrelsemedlemmar i tre års tid från lagens ikraftträdande, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

Överkursfonden är sådant bundet eget kapital som avses i 10 kap. 6 §.

Bestämmelserna om eget kapital, bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i 10 kap. ska tillämpas senast från och med den räkenskapsperiod som börjar efter den här lagens ikraftträdande.

På fusion tillämpas den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande, om fusionsplanen anmäls för registrering före lagens ikraftträdande. På överlåtelse av försäkringsbeståndet tillämpas den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande, om samtycke till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet har sökts hos Finansinspektionen före ikraftträdandet. I annat fall ska den lag som gällde vid denna

lags ikraftträdande tillämpas på fusion och överlåtelse av försäkringsbeståndet.

På behandling och avgörande av klandertalan gällande ogiltigt beslut eller andra krav som har ställts före lagens ikraftträdande tillämpas den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande.

På skadestånd som grundar sig på gärningar eller försummelser som inträffade före lagens ikraftträdande tillämpas den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1232

L a g**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 117, 118, 120, 126—129 och 134 §, av dem 128 § sådan den lyder i lag 1170/2007, samt fogas till lagen nya 128 a och 128 b § som följer:

117 §

Delegationens uppgifter och beslutsfattande

Delegationen har till uppgift att besluta om de allmänna riktlinjerna för pensionsanstaltens verksamhet och att övervaka styrelsens verksamhet.

Delegationen ska

- 1) välja de styrelsemedlemmar som inte företräder ministerierna och personliga suppleanter för dem,
- 2) välja en revisor och en eventuell revisorssuppleant,
- 3) behandla bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt besluta om de åtgärder som de ger anledning till.

118 §

Styrelsen

Till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts styrelse hör en ordförande och en vice ordförande som väljs av Pensionsskyddscentralen samt de medlemmar som väljs av delegationen. Styrelsen består vid sidan av ordföranden och vice ordföranden av en av jord- och skogsbruksministeriet, en av social- och hälsovårdsministeriet och en av finansministeriet utsedd medlem samt dessutom företrä-

dare för de mest representativa organisationer som bevakar de av denna lag omfattade personernas ekonomiska intressen. Med undantag för ordföranden och vice ordföranden ska för varje medlem av styrelsen utses en personlig suppleant.

Styrelsens ordförande eller vice ordförande ska ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. Styrelsemedlemmarna ska ha gott anseende.

I styrelsen ska det finnas god kännedom om pensionsanstaltens i 114 § avsedda verksamhet samt sakkunskap om placeringsverksamhet.

120 §

Verkställande direktören

Styrelsen utser Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts verkställande direktör.

Verkställande direktören ska ha gott anseende och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, om annan verksamhet som pensionsanstalten bedriver enligt 114 § och om placeringsverksamhet och företagsledning.

Verkställande direktören ska sköta pensionsanstaltens förvaltning i enlighet med styrelsens anvisningar och föreskrifter. Verk-

ställande direktören ska sörja för att bokföringen är lagenlig och medelsförvaltningen ordnad på ett tillförlitligt sätt.

126 §

Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse

På Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts bokföring och upprättandet av bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut tillämpas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i denna lag eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 127 § 1 mom. eller av Finansinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse bestämmelserna i 8 kap. i försäkringsbolagslagen, med undantag av 1—3 §, 10 § 1 mom. och 2 mom. 1 punkten, 12 § 3—6 punkten, 13 §, 14 § 1 mom. 2 punkten, 19, 23 och 27—31 § i det kapitlet.

På registrering av pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 3 kap. 9 § i bokföringslagen, och på skyldigheten att leverera kopior inte 11 § i det kapitlet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska senast före utgången av mars månad efter räkenskapsperiodens slut lämnas till revisorerna, som senast den 15 april efter räkenskapsperioden ska lämna sin revisionsberättelse till styrelsen.

127 §

Närmare bestämmelser om bokföring och bokslut

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas om

1) balansräknings- och resultaträknings-scheman i bokslutet, verksamhetsberättelsen,

finansieringsanalysen och noterna till bokslutet som avses i 8 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen och motsvarande scheman, handlingar och noter som hänför sig till koncernbokslutet enligt 8 kap. 21 § i den lagen samt om specifikationer till balansräkningen och till noterna,

2) huvudprinciperna för förutsättningar för värdering av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som avses i 8 kap. 17 § i försäkringsbolagslagen enligt verkligt värde och för fastställande av det verkliga värdet, hur förändringar i det verkliga värdet tas upp i resultaträkningen och balansräkningen i bokslutet samt i koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen i koncernbokslutet, om noter angående dessa placeringar och uppgifter om dessa placeringar som ska ges i verksamhetsberättelsen,

3) den tilläggsinformation som ges i bokslutet och koncernbokslutet eller verksamhetsberättelsen som avses i 8 kap. 24 § i försäkringsbolagslagen och som de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte förpliktar till, och

4) när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild ska kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen som avses i 8 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen samt koncernbokslutet och verksamhetsberättelsen som avses i 8 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter, som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär, om

1) hur bokslutet och verksamhetsberättelsen för pensionsanstalten och dess koncern ska upprättas,

2) förutsättningarna för värdering av i 8 kap. 17 och 18 § i försäkringsbolagslagen avsedda placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar och uppgivande av detta för varje balanspost i noterna samt överföringar mellan placerings- och anläggningstillgångar,

3) klassificeringen och säkringsredovisningen av finansiella instrument som avses i 8 kap. 17 § i försäkringsbolagslagen,

4) behandlingen i bokföringen och bokslutet av derivatavtal som avses i 8 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen, och

5) hur pensionsanstaltens försäkringstekniska ansvarsskuld ska tas upp i bokslutet eller i verksamhetsberättelsen.

Om en förordning, en föreskrift eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, ska ministeriet eller Finansinspektionen, innan förordningen, föreskriften eller tillståndet utfärdas, inhämta bokföringsnämndens yttrande.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 mom. 1—3 punkten och 2 mom. 2 punkten i denna paragraf, 8 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och 6 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen. Dessutom kan Finansinspektionen bevilja undantag från 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen.

128 §

Revision

I fråga om revision av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt föreskrivs i denna lag och i revisionslagen (459/2007).

På revision av pensionsanstalten tillämpas vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om revision av och revisorer i en sammanslutning som är föremål för offentlig handel.

Pensionsanstalten ska ha minst en revisor. Minst en revisor och en revisorssuppleant ska vara en i 2 § 2 punkten i revisionslagen avsedd CGR-revisor eller CGR-sammanslutning.

Mandattiden för revisorn upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av det delegationsmöte som väljer ny revisor, om inte något annat beslutas när den nya revisorn väljs. På delegationens möte kan det inte beslutas att revisorns mandattid fortgår tills vidare.

Om bara en revisor valts för pensionsanstalten och denne inte är en sådan CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen, ska åtminstone en revisors-

suppleant väljas. Det som i denna lag och revisionslagen föreskrivs om revisorer tillämpas också på revisorssuppleanter.

128 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionsanstalten

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av pensionsanstaltens revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till verksamheten enligt 114 §, ansvarsskulden, placeringsverksamheten och interna affärstransaktioner mellan pensionsanstalten och sammanslutningar som hör till samma koncern.

Pensionsanstaltens revisor ska minst en gång per år och, på Finansinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om täckningsförteckningen enligt 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt de tillgångsposter som i antecknats i den uppfyller de krav som i den lagen och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställs på täckning av ansvarsskulden enligt 125 § i denna lag.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska lämnas till pensionsanstaltens styrelse.

Styrelsen ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om pensionsanstaltens ekonomiska ställning och den interna kontrollen samt om övriga omständigheter som framkommit i samband med revisionen.

128 b §

Finansinspektionens normgivningsbefogenheter

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om den berättelse som avses i 128 a § 3 mom.

129 §

Förordnande av revisor

Finansinspektionen ska på anmälan förordna en behörig revisor för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, om ingen revisor har

valts enligt denna lag eller revisionslagen eller om en revisor inte har behörighet enligt 3 § i revisionslagen eller inte är oberoende enligt 24 § eller är jävig enligt 25 § i revisionslagen.

Anmälan får i de fall som avses i 1 mom. göras av vem som helst. Pensionsanstaltens styrelse är skyldig att göra anmälan, om inte delegationen utan dröjsmål utser en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren.

Finansinspektionen ska innan den avgör ett ärende som gäller oberoende enligt 1 mom. inhämta yttrande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd.

Innan ett i 1 mom. nämnt förordnande meddelas ska pensionsanstaltens styrelse höras. Förordnandet gäller till dess att det för pensionsanstalten i föreskriven ordning valts en revisor i stället för den revisor som Finansinspektionen förordnat.

134 §

Ansvarig försäkringsmatematiker

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar ska Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ha en ansvarig försäkringsmatematiker. På fastställandet av försäkringsmatematikerns behörighet tillämpas 31 kap. 6 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen.

På försäkringsmatematikerns uppgifter och behörighetsvillkor tillämpas 31 kap. 5—9 § i försäkringsbolagslagen.

Pensionsanstalten ska göra en anmälan till Finansinspektionen när en ansvarig försäkringsmatematiker anställs och när denne har avgått.

Denna lag träder i kraft den 30 december 2009.

Genom denna lag upphävs 3 § i statsrådets förordning av den 28 december 2006 om reglemente för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt (1404/2006).

Bestämmelserna i denna lag om revision ska tillämpas från början av räkenskapsperioden 2011.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1233

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 174, 191—194, 196—198, 201, 208, 210 och 227 §, av dem 191 och 194 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1168/2007 och 192 § sådan den lyder i sistnämnda lag, samt fogas till lagen nya 193 a och 195 a § som följer:

174 §

Fullmäktiges ordinarie möte

Vid fullmäktiges ordinarie möte

1) framläggs bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen,

2) fattas beslut om fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen för föregående år,

3) fattas beslut om de åtgärder som föranleds av det föregående årets förvaltning och bokslut,

4) väljs revisor och eventuella revisors-suppleanter,

5) bestäms styrelsemedlemmarnas och suppleanternas samt revisorernas och eventuella revisorssuppleanternas arvoden, samt

6) behandlas övriga i möteskallelsen nämnda ärenden.

14 kap.

Revision av pensionskassan

191 §

Tillämplig lag

I fråga om revision av pensionskassan föreskrivs i detta kapitel och i revisionslagen (459/2007).

RP 181/2009
EKUB 26/2009
RSv 237/2009

På revision av pensionskassan tillämpas vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om revision av och revisorer i en sammanslutning som är föremål för offentlig handel.

192 §

Val av revisor och revisorns behörighet

Pensionskassan ska ha minst en revisor. Revisorn väljs av delegationen. Minst en revisor ska vara en i 2 § 2 punkten i revisionslagen avsedd CGR-revisor eller CGR-sammanslutning.

Om bara en revisor valts för pensionskassan och denne inte är en sådan CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen ska åtminstone en revisors-suppleant väljas. Det som i denna lag och revisionslagen föreskrivs om revisorer tillämpas också på revisorssuppleanter.

193 §

En revisors mandattid

Mandattiden för revisorn upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av det delegationsmöte som väljer ny revisor, om inte något annat beslutas när den nya

revisorn väljs. På delegationens möte kan det inte beslutas att revisorns mandattid fortgår tills vidare.

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av pensionskassans revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan pensionskassan och sammanslutningar som hör till samma koncern.

Pensionskassans revisor ska minst en gång per år och, på Finansinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om täckningsförteckningen enligt 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som i den lagen och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställs på täckning av ansvarsskulden enligt 201 § i denna lag.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska lämnas till pensionskassans styrelse.

Styrelsen ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om pensionskassans ekonomiska ställning och den interna kontrollen samt om övriga omständigheter som framkommit i samband med revisionen.

194 §

Rätt att kräva förordnande av revisor

Finansinspektionen ska på anmälan förordna en behörig revisor för pensionskassan, om

1) en revisor inte har utsetts enligt detta kapitel eller revisionslagen, eller

2) en revisor inte är behörig enligt denna lag eller enligt 3 § i revisionslagen eller inte är oberoende på det sätt som avses i 24 § i revisionslagen eller är jävig enligt 25 § i samma lag.

Anmälan får i de fall som nämns i 1 mom. göras av vem som helst. Pensionskassans styrelse är skyldig att göra anmälan, om inte fullmäktige utan dröjsmål utser en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren.

Finansinspektionen ska innan den avgör ett ärende som gäller oberoende enligt 1 mom. 2 punkten inhämta yttrande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd.

Innan ett i 1 mom. avsett förordnande av revisor meddelas ska pensionskassans styrelse höras. Förordnandet gäller till dess att det för pensionskassan i föreskriven ordning utsetts en revisor i stället för den revisor som Finansinspektionen förordnat.

195 a §

Finansinspektionens normgivningsbefogenheter

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om den berättelse som avses i 193 a § 3 mom.

196 §

Tillämpliga lagar

På pensionskassans bokföring och upprättandet av bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut tillämpas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 197 § eller av Finansinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i detta kapitel tillämpas på pensionskassans bokslut och verksamhetsberättelse bestämmelserna i 8 kap. i försäkringsbolagslagen (521/2008), med undantag av 1—3 §, 10 § 1 mom. och 2 mom. 1 punkten. 12 § 3—6 punkten, 13 §, 14 § 1 mom. 2 punkten, 19, 23 och 27—31 § i det kapitlet.

På registrering av pensionskassans bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 3 kap. 9 § i bokföringslagen och på skyldigheten att leverera kopior inte 11 § i det kapitlet.

197 §

Tillämpliga förordningar och föreskrifter

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan närmare bestämmelser som beror på särarten i pensionskassans försäkringsverksamhet utfärdas om

1) balansräknings- och resultaträknings-scheman i bokslutet, verksamhetsberättelsen, finansieringsanalysen och noterna till bokslutet som avses i 8 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen och motsvarande scheman, handlingar och noter som hänför sig till koncernbokslutet enligt 8 kap. 21 § i den lagen samt om specifikationer till balansräkningen och till noterna,

2) huvudprinciperna för förutsättningar för värdering av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som avses i 8 kap. 17 § i försäkringsbolagslagen enligt verkligt värde och för fastställande av det verkliga värdet, hur förändringar i det verkliga värdet tas upp i resultaträkningen och balansräkningen i bokslutet samt i koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen i koncernbokslutet, om noter angående dessa placeringar och uppgifter om dessa placeringar som ska ges i verksamhetsberättelsen,

3) den tilläggsinformation som ges i bokslutet och koncernbokslutet eller verksamhetsberättelsen som avses i 8 kap. 24 § i försäkringsbolagslagen och som de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte förpliktar till, och

4) när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild ska kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen som avses i 8 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen samt koncernbokslutet och verksamhetsberättelsen som avses i 8 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter, som beror på försäkringsverksamhetens särart, om

1) hur bokslutet och verksamhetsberättelsen för pensionskassan och dess koncern ska upprättas,

2) förutsättningarna för värdering av i 8

kap. 17 och 18 § i försäkringsbolagslagen avsedda placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar och uppgivande av detta för varje balanspost i noterna samt överföringar mellan placerings- och anläggnings-tillgångar,

3) klassificeringen och säkringsredovisningen av finansiella instrument som avses i 8 kap. 17 § i försäkringsbolagslagen,

4) behandlingen i bokföringen och bokslutet av derivatavtal som avses i 8 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen, och

5) hur pensionskassans försäkringstekniska ansvarsskuld ska tas upp i bokslutet eller i verksamhetsberättelsen.

Om en förordning, en föreskrift eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av betydelse med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, ska ministeriet eller Finansinspektionen, innan förordningen, föreskriften eller tillståndet utfärdas, inhämta bokföringsnämndens yttrande.

198 §

Finansinspektionens rätt att bevilja pensionskassan undantag

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 197 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 mom. 2 punkten i denna lag, 8 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och 6 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen. Dessutom kan Finansinspektionen bevilja undantag från 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen.

201 §

Täckning av ansvarsskulden

Pensionskassan ska täcka den ansvarsskuld som avses i 200 §, den skuld som grundar sig på ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, den skuld som grundar sig på ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare, skulden till staten till följd av 152 § samt de skulder som orsakas av försäkringsavgifterna med iakttagande av bestämmelserna i lagen

om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Från ansvarsskulden enligt 1 mom. får fordringar som baserar sig på regressrätt dras av.

208 §

Beräkning av solvensgräns och verksamhetskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Såsom ansvarsskuld används då det sammanlagda beloppet av den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 § och den kalkylmässiga del som ska reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna. Den kalkylmässiga del som ska reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna fastställs i den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 202 §.

Med pensionskassans verksamhetskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 11 kap. 2 § 5—7 och 10 punkten, 3 §, 4 § 1 mom. 1 punkten och 4 mom., 5 § 2, 5, 7 och 8 punkten och 6 § i försäkringsbolagslagen. Som ansvarsskuld som hör till skulderna används den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 1 mom.

Försäkringskassan ska till Finansinspektio-

Helsingfors den 29 december 2009

nen lämna en beräkning över att kraven på verksamhetskapitalet har uppfyllts.

210 §

Föreskrifter om solvens och verksamhetskapital

Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den framställning om ändring av avgifterna och den försäkringstekniska analys som avses i 206 §, de planer som avses i 209 § och de uppgifter som ska ges i planerna samt om hur den beräkning som avses i 208 § 3 mom. ska upprättas och när den ska lämnas.

227 §

Ansvarig försäkringsmatematiker

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar ska pensionskassan ha en ansvarig försäkringsmatematiker. På fastställandet av försäkringsmatematikerns behörighet tillämpas 31 kap. 6 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen.

På försäkringsmatematikerns uppgifter och behörighetsvillkor tillämpas 31 kap. 5—9 § i försäkringsbolagslagen.

Pensionskassan ska göra en anmälan till Finansinspektionen när en ansvarig försäkringsmatematiker har anställts och när denne avgår.

Denna lag träder i kraft den 30 december 2009.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1234

Statsrådets förordning**om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 64 § 2 mom. och 103 § 3 mom. i folkpensionslagen av den 11 maj 2007 (568/2007), av dem 103 § 3 mom. sådant det lyder i lag 934/2009:

1 §

Betalningsdag för förmåner

På basis av begynnelsebokstaven i släktnamnet betalas förmåner som avses i folkpensionslagen (568/2007) till förmånstagarna enligt följande:

- 1) A—K, den 4 dagen varje månad,
- 2) L—R, den 14 dagen varje månad,
- 3) S—Ö, den 22 dagen varje månad.

Om den betalningsdag som anges 1 mom. inte är en bankdag, betalas förmånen föregående bankdag.

En förmån som betalas retroaktivt kan betalas med avvikelser från vad som föreskrivs i 1 mom.

2 §

Betalning av förskott på statens andel

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast sex bankdagar före varje betalningsdag som anges i 1 § 1 och 2 mom. meddela social- och hälsovårdsministeriet de belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalningen av de i folkpensionslagen avsedda förmåner som ska betalas på den betalningsdagen. Senast den tredje

bankdagen före den dag då förmånerna betalas ut ska social- och hälsovårdsministeriet betala Folkpensionsanstalten ett förskott på statens andel (*förskott på förmåner*) i enlighet med meddelandet.

Vid beräkningen av det andra förskottet på förmåner som ska betalas i juni och december dras från förmånsutgifterna av det belopp av folkpensionsfondens placeringsintäkter och övriga intäkter som Folkpensionsanstalten har meddelat.

I samband med det andra förskottet på förmåner varje månad ska social- och hälsovårdsministeriet betala Folkpensionsanstalten ett förskott på statens andel av de pensionsutgifter som enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) anses höra till grundskyddsandelen och som betalas ur folkpensionsfonden.

I samband med det andra förskottet på förmåner varje månad ska social- och hälsovårdsministeriet också betala Folkpensionsanstalten ett förskott på statens andel av de verksamhetskostnader och kostnader för bedömning av arbetsoförmågan (*kostnadsförskott*) som betalas ur folkpensionsfonden och som grundar sig på Folkpensionsanstaltens uppskattning. Kostnadsförskotten betalas i lika stora månadsposter, om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta.

3 §

Justering av förskott på statens andel

Inom den månad som följer på betalningsmånaden ska Folkpensionsanstalten meddela social- och hälsovårdsministeriet skillnaden mellan det sammanlagda beloppet av de förmåner och kostnader som betalats under en kalendermånad och förskottet för denna månad. Skillnaden ska betalas eller återbetalas senast den 15 dagen i den andra månaden efter betalningsmånaden.

4 §

Statens andel för att minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar ska uppnås

Beloppet av det kostnadsförskott som ska betalas ur folkpensionsfonden för finansiering av verksamhetskostnader i december höjs eller sänks så att det minimibelopp av folkpensionsfondens finansieringstillgångar som anges i 101 § i folkpensionslagen uppnås.

Årligen efter det att bokslutet har fastställts ska Folkpensionsanstalten sända social- och hälsovårdsministeriet en beräkning över det minimibelopp av folkpensionsfondens finansieringstillgångar vid kalenderårets utgång som fastställts i samband med bokslutet. Om minimibeloppet av finansieringstillgångarna avviker från det minimibelopp som anges i folkpensionslagen, ska skillnaden betalas el-

ler återbetalas under den månad som följer efter den då bokslutet fastställdes.

5 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 5 december 2007 om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen (1182/2007) jämte ändringar.

Arbetsgivares folkpensionsavgifter som redovisas till Folkpensionsanstalten i januari 2010 beaktas som avdrag när det andra förskottet på förmåner för februari 2010 fastställs.

Det kostnadsförskott som ska betalas för 2010 sänks från januari till november med 3 miljoner euro per månad.

Efter det att bokslutet för 2009 har fastställts ska Folkpensionsanstalten sända social- och hälsovårdsministeriet en beräkning över det belopp av statens tilläggsfinansieringsandel för 2009 som fastställts i samband med bokslutet. Skillnaden mellan de förskott som betalats 2009 och det belopp som fastställts i bokslutet ska betalas eller återbetalas under den månad som följer efter den då bokslutet för 2009 fastställdes.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1235

Statsrådets förordning**om betalning av statens andel på basis av bostadsbidrag för pensionstagare**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 57 § 2 mom. i lagen av den 11 maj 2007 om bostadsbidrag för pensionstagare (571/2007):

1 §

Betalning av statens andel till Folkpensionsanstalten

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast sex bankdagar före betalningsdagen enligt 25 § 3 mom. i lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (571/2007) meddela social- och hälsovårdsministeriet beloppet av de bostadsbidrag för pensionstagare som har betalats under den månad som föregick dagen för meddelandet samt det belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalning av de bostadsbidrag för pensionstagare som ska betalas under den följande månaden.

Social- och hälsovårdsministeriet ska till Folkpensionsanstalten betala ett förskott på statens andel, som grundar sig på meddelandet enligt 1 mom. senast den tredje bankda-

gen före den dag då bostadsbidraget för pensionstagare betalas ut. Skillnaden mellan det sammanlagda beloppet av de bostadsbidrag som betalats under en kalendermånad och förskottet för denna månad beaktas när förskottet för den andra månaden efter betalningsmånaden bestäms.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 5 december 2007 om betalning av statens andel på basis av bostadsbidrag för pensionstagare (1184/2007).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1236

Statsrådets förordning**om ändring av 2 § i statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt lagen om handikappförmåner**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 5 december 2007 om betalning av förmåner och av statens andel enligt lagen om handikappförmåner (1183/2007) 2 § 1 mom. som följer:

2 §

Betalning av förskott på statens andel

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast sex bankdagar före varje betalningsdag enligt 1 § 1 och 2 mom. meddela social- och hälsovårdsministeriet de belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalning av de handikappförmåner som ska betalas den nämnda dagen. Social- och hälsovårdsministeriet ska till Folkpensionsan-

stalten betala ett förskott på statens andel, som grundar sig på meddelandet, senast den tredje bankdagen före den dag då handikappförmånerna betalas ut.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1237

**Statsrådets förordning
om ändring av 8 § i förordningen om frontmannapension**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i förordningen av den 18 mars 1977 om frontmannapension (271/1977) 8 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 264/2008, som följer:

8 §

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast sex bankdagar före varje betalningsdag enligt 5 § 1 och 2 mom. meddela social- och hälsovårdsministeriet de belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalning av de fronttillägg och extra fronttillägg som ska betalas den nämnda dagen. Social- och hälsovårdsministeriet ska betala Folkpensionsanstalten ett förskott på

statens andel av beloppen enligt meddelandet senast den tredje bankdagen före den dag då förmånerna betalas ut.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1238

Statsrådets förordning
om ändring av 8 § i förordningen om betalning av fronttillägg utomlands

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i förordningen av den 10 mars 1989 om betalning av fronttillägg utomlands (241/1989) 8 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 265/2008, som följer:

8 §

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast sex bankdagar före varje betalningsdag enligt 4 § 1 och 2 mom. meddela social- och hälsovårdsministeriet det belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalning av de fronttillägg som ska betalas den nämnda dagen. Social- och hälsovårdsministeriet ska betala Folkpensionsanstalten ett förskott på statens andel av belop-

pen enligt meddelandet senast den tredje bankdagen före den dag då förmånerna betalas ut.

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om en höjning av vissa belopp som anges i försäkringsbolagslagen**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 kap. 27 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen av den 18 juli 2008 (521/2008):

1 §

Garantibeloppet för skadeförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direkt försäkring

I fråga om skadeförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direkt försäkring är det minimigarantibelopp som avses i 11 kap. 19 § 2 mom. 1 punkten i försäkringsbolagslagen (521/2008) 3 500 000 euro och det minimigarantibelopp som avses i 2 punkten i det momentet är 2 300 000 euro.

2 §

Garantibeloppet för livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direkt försäkring

I fråga om livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direkt försäkring är det minimigarantibelopp som avses i 11 kap. 20 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen 3 500 000 euro.

3 §

Garantibeloppet för återförsäkringsbolag

I fråga om captivebolag för återförsäkring

är det minimigarantibelopp som avses i 11 kap. 21 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen 1 100 000 euro. I fråga om andra återförsäkringsbolag än captivebolag är det minimigarantibelopp som avses i 11 kap. 20 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen 3 500 000 euro.

4 §

Belopp som ska användas vid beräkning av verksamhetskapitalet

Det belopp som ska användas i beräkningar som avses i 11 kap. 8 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen är 57 500 000 euro. Det belopp som ska användas i beräkningar som avses i 11 kap. 9 § 1 mom. i den lagen är 40 300 000 euro.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 30 december 2009.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 23 november 2006 om en höjning av vissa belopp som anges i lagen om försäkringsbolag och i lagen om försäkringsföreningar (1053/2006).

Helsingfors den 29 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Övermatematiker Pertti Pulkkinen

Nr 1240

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 24 september 2008 om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (615/2008) 5 § 3, 6 och 8 mom., 6 § 2 mom. och 9 § som följer:

5 §

Verkligt värde

Om det verkliga värdet på ett finansiellt instrument inte kan bestämmas på ett tillförlitligt sätt enligt 1 eller 2 mom., värderas det finansiella instrumentet i enlighet med 8 kap. 16 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen (521/2008).

Om det verkliga värdet på förvaltningsfastigheten inte kan bestämmas på ett tillförlitligt sätt enligt 4 eller 5 mom., värderas förvaltningsfastigheten i enlighet med 8 kap. 16 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen.

Om ett försäkringsföretag i sin balansräkning antecknar ett finansiellt instrument, en förvaltningsfastighet, eller en biologisk tillgång till verkligt värde i enlighet med 8 kap. 17 § i försäkringsbolagslagen, ska i balansräkningen och resultaträkningen, med iakttagande av särskild försiktighet, antecknas den uppskjutna skatteskuld eller skattefordran som beror på temporära skillnader mellan bokföringsvärdena och beskattningsvärdena.

6 §

Antecknande av förändringar i det verkliga värdet i resultaträkningen

Om ett finansiellt instrument, en förvaltningsfastighet eller en biologisk tillgång som antecknas till verkligt värde har förvärvats under räkenskapsperioden, antecknas som inkomst eller kostnad för räkenskapsperioden skillnaden mellan det verkliga värdet på det finansiella instrumentet, förvaltningsfastigheten och den biologiska tillgången på bokslutsdagen och anskaffningsutgiften enligt 8 kap. 16 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen.

9 §

Noter till koncernbokslut och uppgifter som ska anges i moderbolagets verksamhetsberättelse

För ett försäkringsföretag eller en försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag med dotterföretag vilkas branschandel inte överstiger de tröskelvärden som avses i 4 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) och om

5862

Nr 1240

inget annat följer av 8 kap. 22 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen, ska som noter till koncernbokslutet meddelas de uppgifter om koncernen som avses i 8 §.

— — — — —
—————

Denna förordning träder i kraft den 30 december 2009.

Helsingfors den 29 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Försäkringsöverinspektör Tom Strandström

Nr 1241

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *upphävs* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 24 september 2008 om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (614/2008) 27 och 28 § samt *ändras* 6 §, 7 § 3, 12 och 13 punkten samt 16 § 2 mom. som följer:

6 §

Finansieringsanalys

Av en finansieringsanalys enligt 8 kap. 8 § 1 mom. 3 punkten i försäkringsbolagslagen ska framgå

1) kassaflödet i verksamheten, vilket anger i vilken utsträckning den bokföringsskyldige under räkenskapsperioden med hjälp av sin affärsverksamhet har förmått producera penningmedel för bibehållande av verksamhetsbetingelserna, för betalning av avkastning till dem som investerat eget kapital, för nya investeringar och för återbetalning av lån utan anlitande av externa finansieringskällor,

2) kassaflödena för investeringarnas del, vilka anger den bokföringsskyldiges användning av kassaflöden i syfte att generera ett framtida kassaflöde på lång sikt, samt

3) kassaflödena för finansieringens del, vilka anger förändringarna i eget och främmande kapital under räkenskapsperioden.

7 §

Noter angående tillämpade bokslutsprinciper

Utöver de uppgifter som nämns i 2 kap. 2 § 1 mom. i bokföringsförordningen ska noterna till bokslutet innehålla

3) om en placering i balansräkningen har värderats enligt 8 kap. 16 § 1—4 mom. i försäkringsbolagslagen till ett högre värde än

det verkliga värdet ska bokföringsvärdet och det verkliga värdet meddelas antingen per placering eller grupperade på ett annat ändamålsenligt sätt samt en motiverad redogörelse för att det bokförda värdet kommer att uppnås igen och andra eventuella motiveringar för varför ingen nedskrivning har gjorts,

12) en redogörelse för sådana tillstånd att avvika från bestämmelserna för viss tid som avses i 8 kap. 30 § i försäkringsbolagslagen, och 40 b § 5 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995), uppgift om orsaken till att undantag söktes och om dess inverkan på verksamhetsresultatet och den ekonomiska ställningen samt uppgift om att undantaget grundar sig på tillstånd av Finansinspektionen,

13) sådana tillstånd till undantag för en viss tid som avses i 40 b § 7 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag samt uppgift om att undantaget grundar sig på tillstånd av Finansinspektionen,

16 §

Noter angående ett försäkringsbolag som hör till en koncern

Om försäkringsbolagets eller försäkringsföreningens koncernbokslut inte upprättats i enlighet med 8 kap. 20 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen ska i noter till resultaträk-

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1241

ningen eller balansräkningen detta uppges
och namn och hemort för det företag i vars
koncernbokslut försäkringsföretagets och
dess dotterföretags bokslut sammanställs.

Denna förordning träder i kraft den 30
december 2009.

Helsingfors den 29 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Försäkringsöverinspektör Tom Strandström